

SERVIAM

วารสารเซอร์เวียม

ฉบับเดือนตุลาคม 2565

My Pride, My School: Mater Dei

WE ARE 95!

ON THE ROAD TO MATER DEI'S CENTENARY
(100 YEARS OF SERVICE AND EXCELLENCE)

NA VARA RESIDENCE

FREE HOLD ALL

STARTS AT 8.75 MB.*

LTV 100%

READY TO MOVE

PRIVATE RESIDENCE ON LANGSUAN

ONLY 50 M. FROM MATER DEI SCHOOL

065 506 4197

08

OPINION

อาจารย์สุมิตรา พงศธร MD38
ฟ้า แดง เหลือง เขียว
สี่ประจําบ้านจากกรุณสุรุณ

10

สวนสัมพันธ์พี่น้องมาแตร์

#สุขภาพจิตของแม่
สำคัญกว่าที่คิด

12

Vision

วิสัยทัศน์และการพัฒนา

18

สอบรั้วมาแตร์

อาคารปฐมวัย

26

Entertainment

สุดยอดซีรีส์แห่งปี

สารจากสาราณียกร

กรรมการฝ่ายสาราณียกร

อินทุกานต์ คชเสนี สิริสันต์
อิน MD57

ไม่ว่าโรงเรียนของเราจะผ่านมากี่ปีและกำลังจะก้าวเข้าสู่ 100 ปี การพัฒนาและมองไปข้างหน้ามันไม่เคยหยุดยั้ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการปรับภูมิทัศน์ให้โรงเรียนสวยงามตอบโจทย์การใช้งานในปัจจุบัน และยังมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลทั้งด้านการเรียนและการสอน เพื่อให้ทันกับยุคใหม่ที่คุณครูมิได้เป็นผู้สอนแต่เป็น Facilitator ให้นักเรียน และอีกหลายประเด็นที่อยู่ในบทสัมภาษณ์อาจารย์ที่นามาริผลาดิกานนท์

อาคารปฐมวัยใหม่ที่เราเพิ่งเปิดใช้งานในปีการศึกษาที่ผ่านมาได้รับการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ซึ่งได้รับการดูแลควบคุมด้านวิศวกรรมที่ปรึกษาและควบคุมการก่อสร้าง โดย ดร.จุฑา ธาธาไชย MD63 และ คุณธันยรัตน์ วิจักขณ์สังสิทธิ์ จากบริษัท โปรเจค แพลนนิ่ง เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ผนวกกับการใช้ระบบเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่ทันสมัยในอนาคตติดตามด้านในได้เลยค่ะ

ในฉบับนี้เป็นฉบับส่งท้ายของปี การกลับมาอีกครั้งของการรีวิวซีรีส์เกาหลีในดวงใจแห่งปี 2022 จากแคโรล MD58 ที่หลายคนเรียกร้อง ซีรีส์เด็ดไม่ควรพลาดแคโรลได้คัดสรรมาแล้ว เรียกว่าไม่ต้องเสียเวลาลองดูก่อนแล้วผิดหวังทีหลัง แคดูตามเรื่องที่เราเลือกมาแล้วไม่มีคำว่าผิดหวังแน่นอน

หากย้อนบรรยากาศงานกีฬาสมัยเรายังเป็นนักเรียน เป็นความสนุกสนานที่ได้ร้องเพลงเชียร์กัน ก้องกังวาล เขียร์กีฬาแต่ละสี รู้รักสามัคคีกัน และเมื่อปี 2018 สมาคมนักเรียนเก่ามาแตร์เดอีฯ ได้นำบรรยากาศกีฬาให้พี่ๆ น้องๆ ที่ห่างกัน ไม่ค่อยได้เจอเจอกันหลังจากออกจากโรงเรียนไปนาน มาย้อนการแข่งขันกีฬาในบรรยากาศเก่าๆ พี่น้องที่ไม่เจอกันนานก็ต่อสานสัมพันธ์กันติดได้ อย่างง่ายดาย กองเชียร์แต่ละสีเชียร์กีฬาอย่างสนุกสนานไม่มีใครน้อยหน้าใคร และจบวันด้วยความสุขอย่างเต็มอิ่ม มาปีนี้เราจะได้พบกันอีกหลังจากห่างหายกับกิจกรรมนี้กันมาหลายปี ปีนี้ต้องสนุกเหมือนเช่นเดิม ไม่ว่าจะเป็นการกีฬา กองเชียร์ และกิจกรรมยามเย็นยาวถึงค่ำคืน ปีนี้สนุกไม่น้อยหน้าปีก่อนเป็นแน่นอนค่ะ

แล้วพบกันวันที่ 19 พฤศจิกายนกันนะคะ

Mater Dei Alumnae Association

สารจากนายกสมาคมนักเรียนเก่า มาแตร์เดอีวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

นายกสมาคมฯ

อรนุช ว่องปรีชา
ป๊อด MD49

We are 95! On the Road to Mater Dei's Centenary. 100 Years of Excellence and Service.

ร่วมฉลองการเตรียมการเข้าสู่ 100 ปี ของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ด้วยคุณภาพการศึกษาและการอบรมจิตตารมณ์ เซอร์เวียมให้กับเด็กมาแตร์ฯ ให้พวกเรารู้จักการช่วยเหลือคนรอบข้างและสังคมตามศักยภาพที่เราสามารถทำได้ สอนให้เราเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว ให้เรามีความกตัญญูต่อคุณครู เป็นความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์และครู ระหว่างเพื่อน รุ่นพี่และรุ่นน้อง โรงเรียนจึงเปรียบเสมือน “บ้านหลังที่สอง” ที่เมื่อไหร่เรากลับมาก็จะมีแต่ความอบอุ่นเสมอ สมาคมฯ จึงจัดงานนี้เพื่อให้ นักเรียนเก่ามาแตร์ฯ ได้มีโอกาสกลับมาเยี่ยมโรงเรียน มาได้ชมความสวยงาม ความร่มรื่น และความพร้อมของโรงเรียนที่จะเข้าสู่ 100 ปี ให้ได้เป็นโรงเรียนระดับสากล ได้มาเห็นโรงเรียนหลังจากโครงการจัดภูมิทัศน์ฯ และที่สำคัญเพื่อเป็นการสานสัมพันธ์ให้เรารุ่นพี่ รุ่นน้อง และเพื่อนๆ ได้มาพบปะสังสรรค์ โดยจะมีกิจกรรมต่างๆ มากมาย

15:30 น. ขบวนพาเหรดที่ให้เกียรตินำขบวนโดยท่านผู้บัญชาการ วรวรรณ เศรษฐบุตร, พี่เป็ก-กฤษณา อัมพูช, พี่เอ็ด-เพ็ญศิริ วงษ์คำ และป๊อด-ชนินทร บัญญาติก

16:00 น. เปิดการแข่งขันกีฬาด้วยเชียร์ลีดเดอร์กิตติมศักดิ์ รุ่น MD40-50 จอย-อินทรียา หนูเทพ, ฟิล์ม-วิภาดา โทณวนิก, และพบกับลีดเดอร์กิตติมศักดิ์ รุ่น MD51-70

ลีดเดอร์กิตติมศักดิ์ฟ้า

จอย-มาชิตา เตชะไพฑูรย์ MD61
แอน-แอนจลิน สันธวาชีวะ MD53
ก๊ฟ-ปิติกกรณ์ พานิชประไพ MD67
บิว-เพียงพร สุวรรณประทีป MD63

ลีดเดอร์กิตติมศักดิ์สีเหลือง

ปรียาศิริ เชื้อเทศ MD52
แอน-อัชนานาถ เกษพยัคฆ์ MD53
ไอ้-วรรณธิดา ศุภจริยาวัตร MD67
ปุกกี้-สินีนารถ เองตระกูล MD67

ลีดเดอร์กิตติมศักดิ์สีแดง

ปิ-บุษกร วัชรศิริธรรม MD54
ชมพู่-ชมพูนุท ลีอัสสระนุกูล MD55
เส-เสรีนา สกุลณะมรรคา MD56
เมย์-ฝนพา ปราโมช ณ อยุธยา MD69

ลีดเดอร์กิตติมศักดิ์สีเขียว

จิม-ศรัณญา พุทธาริ MD51
เอ้-นนทกานต์ ทัพพะรังสี MD56
นู-วรรณญา เกวลี MD67
ดวงกมล อมาตยกุล MD70

ประธานเชียร์และ
เชียร์ลีดเดอร์
MD70 ขึ้นไป

ประธานเชียร์สีฟ้า

มันท์-มินตรา มนต์เสรีนุสรณ์ MD77

เชียร์ลีดเดอร์

กิ๊ก-อรอาภา ตันทโภาส MD73

พิมพ์-พิมพ์มณี รุจาเศรษฐศิริ MD73

ปิง-ศิปรียา ดวงดี MD76

หนูนา-วศินี มรรคดวงแก้ว MD74

ชมพู่-มินท์ธิดา จิรศุภเสฏฐ์ MD81

ทิตา-ทิตา ปทุมเทวาภิบาล MD77

ประธานเชียร์สีแดง

แพร์-ลิส้า จิรา MD74

เชียร์ลีดเดอร์

จูน-อนามฤณ ดาวแก้ว MD73

ชีก-วรรณริษา สิรินนทชาพงศ์ MD73

เอ๋-สุทธดา พิพัฒน์วีรวัฒน์ MD75

ระริน ธรรมวัฒน์ MD76

นะ-นลิน รุจิรวงศ์ MD76

แก้ม-สามสรา เอี่ยมเอกคุลย์ MD78

ประธานเชียร์สีเหลือง

น้ำชา-ชिरณัฐ ยูสานนท์ MD77

เชียร์ลีดเดอร์

จิม-พงศระจิตร กมลนาวัน MD77

สา-ธนิสา วีระศักดิ์ศรี MD80

ฟังก์-กัญญาภัทร วิธธรรมบท MD82

จิ้น-เปรมิกา วงษ์กวีวัฒน์ สุรสินธุ์ MD85

พราว-พัชชา ศิริธชัย MD87

พีที-รวีรา สมะลาภา MD87

ประธานเชียร์สีเขียว

นูกี้-ธนุชติ เสรีวัฒนภาส MD77

เชียร์ลีดเดอร์

ณัฐชา ไกรฤกษ์ MD79

เอย์-กรณวิภา โชติกเสถียร MD73

เอย์-ปันชลิตา จันทรากุล MD75

ตาล-สุพัฒน์ภา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา MD77

เบลล์-รินทร์รดา อินทามระ MD77

แปม-พิมพ์ฟ้า นันทวิสิทธิ์ MD77

การแข่งขันกีฬาซีแชร์บอลและบาสเกตบอล
ระหว่างสีฟ้า/เขียว และ สีเหลือง/แดง เป็นกีฬาที่ทุกคนรอคอย

18:00-23:00 น.

พบกับกิจกรรมบนเวทีโดยเซมาแตร์ฯ

พี่อ้อย-อัทธมา ประเทืองสุข
คุณอาร์ม-วิบูลย์ ลีรัตนขจร
คุณกิตติ สิงหาปัด
คุณจิ-จิรพรรณ อังศวานนท์
คุณเรือง-เรืองศักดิ์ ศรีธนวิญชัย
คุณดั่ง-พินกร บุญยะจินดา

และศิษย์เก่ามาแตร์ฯ

หมอลดา-รศ.พญ. ธันนดา ตระการนิข MD52
พิว-โชติรส วิบูลย์ลาก MD57
ดาว-พอดุทัย ณรงค์เดช MD62
เมย์-ฝนพา ปราโมช ณ อยุธยา MD69
ไหม-ศุภาพิชญ์ ว่องสุวรรณ MD83
เพชร-พัชรพร จิรจิตร MD85
และ DJ Bing วฤตดา มหาดำรงค์กุล MD83

นอกจากนี้ยังพบกับ 35 บุคคล ที่รวมอาหารเครื่องดื่มและขนมอร่อย
จากนักเรียนเก่ามาแตร์ฯ ทางสมาคมฯ ขอขอบพระคุณผู้สนับสนุน
การจัดงานทุกท่าน ขอบคณนักเรียนเก่าทุกท่าน ที่ปรึกษาสมาคมฯ
กรรมการ และอนุกรรมการ คุณครู เจ้าหน้าที่ และขอขอบพระคุณ
โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย...บ้านหลังที่ 2 ของเราจะ

#mypridemyschoolmaterdei

#สุดช่อดอกทุ่งทุ่งกันแม่ต๋าย

Opinion

Writer: อาจารย์สุมิตรา พงศธร MD38

ฟ้า แดง เหลือง เขียว

สี่ประจําบ้านที่ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น
...จากพี่สู่น้อง จากแม่สู่ลูก
จากคุณย่า คุณยายสู่หลาน
สัญลักษณ์แห่งสายสัมพันธ์มาแต่ครั้งเดิมา

ถ้าจำไม่ผิดโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยเริ่มต้นให้นักเรียนมีสีคณะตั้งแต่ปีการศึกษา 2503 ตอนที่รุ่น MD38 เรียนอยู่ชั้นประถม 5 ดูเหมือนว่าคุณครูประจำชั้นแต่ละห้องเรียนจะได้รับมอบหมายให้จัดเรียงสีฟ้า แดง เหลือง และเขียว แล้วเวียนฟ้า แดง เหลือง และเขียวไปเรื่อยๆ ตามอันดับที่ของคะแนนสอบของนักเรียน และเป็นการกำหนดสีคณะครั้งแรกของโรงเรียนพร้อมกันทุกชั้นเรียนโดยไม่ได้จัดให้พี่น้องกันอยู่สีเดียวกัน ในปีนั้นพี่คนโตของดิฉันและดิฉันถูกกำหนดให้อยู่สีฟ้าแต่พี่คนที่ 2 อยู่สีเหลือง ต่อมาภายหลังถึงได้มีการจัดให้ พี่น้องอยู่สีเดียวกัน สาเหตุสำคัญของการจัดให้พี่น้องอยู่สีเดียวกันที่นักเรียนได้รับการชี้แจงคือเฝ้าระวังความสะอาดห้องเรียน ซึ่งอาจจะทำให้กลับบ้านช้าสักหน่อยจะได้เป็นสลิปดาเดียวกันสำหรับพี่น้อง และพี่น้องจะได้ อยู่ทีมเดียวกันในการแข่งกีฬา รวมถึงการประกวดแข่งขันต่างๆ ในการรับนักเรียนเข้าเรียนใหม่ก็จะกำหนดให้ น้องที่เข้ามาใหม่อยู่สีเดียวกับพี่ และเมื่อเวลาผ่านไปถึงนักเรียนเก่ามาแต่ร์ฯ ที่มีบุตรหญิงมาเข้าเรียนก็จะ กำหนดให้อยู่สีเดียวกับคุณแม่

นอกจากจะกำหนดสีให้เป็น 4 สีแล้ว ทางซิสเตอร์ยังได้กำหนดนักบุญองค์อุปถัมภ์ของสีคณะ โดยกำหนดให้ สีฟ้ามีนักบุญอัญจลา เมริซี เป็นองค์อุปถัมภ์, สีแดง นักบุญออร์สุลา นักบุญอัญจลาผู้ตั้งคณะนักบวช โดยใช้ ชื่อนักบุญออร์สุลาเป็นชื่อของคณะ นักบุญสำคัญสำหรับโรงเรียนออร์สุลินมีเพียงเท่านี้, สีเหลือง ซิสเตอร์ ได้กำหนดนักบุญโยน ออฟ อาร์ก เป็นองค์อุปถัมภ์ และสีเขียว นักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู ต่อมา พระศาสนจักรคาทอลิกประกาศเมรี ออฟ ดิ อินคาร์เนชัน (Mary of the Incarnation) สมาชิกออร์สุลิน ผู้กล้าหาญเดินทางจากฝรั่งเศสไปทวีปอเมริกาและเปิดโรงเรียนคาทอลิกที่อเมริกาให้เป็นนักบุญ ทางซิสเตอร์ จึงเปลี่ยนองค์อุปถัมภ์ของสีเหลืองเป็นนักบุญเมรี ออฟ ดิ อินคาร์เนชัน อันที่จริงซิสเตอร์เปลี่ยนตั้งแต่ยังอยู่ใน ขั้นตอนของการสถาปนา นักบุญเมื่อท่านได้รับประกาศเป็นนักบุญราศี

ทำไมต้องมีนักบุญองค์อุปถัมภ์ของสีบ้าน ที่มีก็เพราะคณะซิสเตอร์อยากให้นักเรียนได้ศึกษาและรู้จักคนดีที่ตี พิเศษจนได้รับการประกาศเป็นนักบุญ เพื่อตัวอย่างในการดำเนินชีวิตให้นักเรียน ในวัยนักเรียนนั้นการมี แบบอย่างที่ดีช่วยในการก้าวหน้าสู่ความดีงาม ดังนั้นทางโรงเรียนจึงขอให้แต่ละสีคณะศึกษาประวัติของนักบุญ ประจำสีคณะของตนด้วย

นอกจากมีสี่คณะและมีนักบุญองค์อุปถัมภ์แล้ว คุณแม่บุญประจักษ์
ยังได้ตั้งชื่อไฟเราให้กับแต่ละสี่คณะอย่างมีความหมายด้วย

สีฟ้า นักบุญอัญจลา คณะอัคราามัย
สีแดง นักบุญอัครุสลา คณะอัครุสลาณาริ
สีเหลือง นักบุญเมรี ออฟ ดิ อินคาร์เนชั่น คณะสุรนาริ
สีเขียว นักบุญเทเรซา คณะอัครัมมกัญญา

โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยของเราคงจำนวนนักเรียนที่
ประมาณ 2,000 คนมาโดยตลอด ทั้งที่มีความประสงค์
จากผู้ปกครองที่อยากนำลูกมาเข้าเรียนที่นี้มากกว่าจำนวน
ที่กำหนด การเป็นสมาชิกสีฟ้า แดง เหลือง เขียว เริ่มต้นกันที่
ชั้นประถม 1 ดังนั้นจำนวนสมาชิกแต่ละสีที่เป็นนักเรียน
ปัจจุบันของโรงเรียนจะไม่เกิน 470 คนทั้งโรงเรียน และถ้าดู
ที่ชั้นมัธยมหรือประถมแต่ละสีก็จะมีประมาณ 235 คน ไม่
มากเลยที่จะรู้จักกันได้ทั่วถึงและจำกันได้ว่าใครอยู่สีอะไร

การจัดแบ่งนักเรียนเป็น 4 สีคณะนี้ นับเป็นส่วนสำคัญของ
อัตลักษณ์ของโรงเรียน สร้างโอกาสในการเรียนรู้การอยู่ร่วม
กับผู้อื่น ยอมรับความแตกต่าง รู้แพ้รู้ชนะ การแข่งขันที่เป็น
Healthy Competition ช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางสังคม
และอารมณ์ รวมถึงสร้างประสบการณ์และความทรงจำที่ดี
ให้กับนักเรียน

สารสัมพันธ์พี่น้องมาแต่

Writer: พญ.เบญจพร ดันตสุติ MD68

#สุขภาพจิตของแม่ สำคัญกว่าที่คิด

จริงๆ แล้วสุขภาพจิตของทุกคนก็มีความสำคัญทั้งสิ้น แต่เมื่อผู้หญิงคนหนึ่งมาเป็นแม่ สุขภาพจิตของแม่จึงมีความสำคัญทั้งต่อตัวคุณแม่เองและมีผลต่อลูกด้วย

ปัจจุบัน 1 ใน 5 ของคุณแม่ระหว่างตั้งครรภ์และหลังคลอดจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาสุขภาพจิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของภาวะอารมณ์หรือภาวะวิตกกังวล (ภาษาอังกฤษเรียกว่า PMADs - Perinatal Mood and Anxiety Disorders) ซึ่งถ้าคุณแม่ไม่ได้รับการดูแลรักษาที่เหมาะสม ก็จะนำมาซึ่งปัญหาสุขภาพจิตระยะยาว และเกิดผลกระทบต่างๆ ที่ไม่คาดคิดได้

ก่อนอื่นต้องเข้าใจว่าคุณแม่ทุกคนไม่ว่าจะเชื่อชาติใด ฐานะไหน อายุเท่าไร ก็สามารถมีปัญหาสุขภาพจิต PMADs ได้ทั้งสิ้น อาการอาจเกิดระหว่างตั้งครรภ์หรือหลังคลอดในช่วง 12 เดือนแรก โดยอาจเป็นอาการซึมเศร้า วิตกกังวล ย้ำคิดย้ำทำ อารมณ์แปรปรวน หรือ จิตประสาทหลอนได้ คุณแม่ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการดูแลรักษาที่เหมาะสม อาจเป็นเพราะไม่เข้าใจหรือกลัวว่าครอบครัวไม่เข้าใจ ไม่ยอมรับถ้าตัวเองมีปัญหาสุขภาพจิต (และนอกจากคุณแม่ก็พบว่า 1 ใน 10 ของคุณพ่อก็มีปัญหาสุขภาพจิตได้ ดังนั้นเรื่องของปัญหาสุขภาพจิตสามารถส่งผลกระทบได้กับทุกคนในครอบครัวทีเดียว)

สุขภาพจิตแม้จะเป็นอะไรที่มองไม่เห็นด้วยตา แต่เมื่อมีปัญหา มันส่งผลกระทบได้มาก อาจจะมากกว่าปัญหาทางร่างกายด้วยซ้ำ

ฝากถึงบรรดาคุณพ่อและว่าที่คุณพ่อด้วยว่า การที่ต้องมาเป็นแม่โดยเฉพาะเมื่อคลอดใหม่ๆ กำลังใจจากคนใกล้ชิดมีความสำคัญ เข้ามาดูแลเอาใจใส่คุณแม่ให้มากและอยู่เป็นเพื่อนช่วยเหลือลูก คอยรับฟังเวลาที่คุณแม่มีความเครียดด้วย

ฝากถึงคุณหมอที่คุณแม่ไปฝากท้องและตรวจหลังคลอด ไม่ว่าจะเป็นสูติแพทย์ กุมารแพทย์ พยาบาล ผู้ทำงานด้านสาธารณสุขให้มีความเข้าใจในภาวะนี้ ได้ถามเรื่องสุขภาพจิต และหากมีข้อบ่งชี้ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อการช่วยเหลือต่อไป

สำหรับคุณแม่สิ่งที่แนะนำก็คือถ้าเกิดรู้สึกไม่ดีจริงๆ แนะนำว่าควรจะไปปรึกษาจิตแพทย์ เพราะบางครั้งอาจจะต้องมีการดูแลรักษาที่เฉพาะ อย่าลืมว่าการที่คุณแม่ต้องไปดูแลลูก สภาพความพร้อมของกายและจิตสำคัญ โดยเฉพาะสุขภาพจิตของแม่ การที่แม่มีปัญหาสุขภาพจิตย่อมส่งผลกระทบไปถึงลูกได้ เช่น สัมพันธภาพของแม่กับลูก อารมณ์เครียดๆ ของแม่ที่ส่งต่อไปที่ลูก ซึ่งคุณแม่ก็ไม่อยากให้เป็นอย่างนั้น ไม่ได้หมายความว่าแม่ห้ามเครียดเลย มันเป็นไปได้ แม้ก็สามารถเครียดได้ เหนื่อยได้ ท้อได้ ร้องไห้ได้ แต่ขอให้วิธีจัดการความรู้สึกทางลบที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม

คำแนะนำสำหรับคุณแม่หลังคลอด

1. ในชีวิตความเป็นแม่ย่อมมีความคาดหวังเป็นธรรมดา ก็ควรคาดหวังกับตัวเอง คนรอบข้าง และลูกอย่างเหมาะสมตามความเป็นจริง
2. ไม่มีทางที่การเลี้ยงลูกจะราบรื่นไม่มีปัญหา เหมือนดินฟ้าอากาศนั้นแหละ บางวัน ฝนตก บางทีแดดออก ปัญหาเกิดขึ้นได้มากบ้างน้อยบ้าง ไม่ต้องคิดว่าเราต้องทำดีทำถูกไปหมด ชื่นชมให้กำลังใจตัวเองด้วย
3. ไม่ต้องเปรียบเทียบตัวเองกับแม่คนอื่น เช่น ทำไมเขาทำแบบนี้ได้ทำไมเราทำไม่ได้ ไม่มีประโยชน์และทำให้เครียดเปล่าๆ แค่ทำในส่วนของเราให้ดี อะไรทำไม่ได้ก็ค่อยปรับ ถ้าไม่ได้จริงๆ ก็คงต้องปล่อยวาง
4. หาตัวช่วยจากคนรอบข้างเพื่อที่จะได้มีเวลาพักบ้าง มีคนที่สามารถระบายเรื่องที่เครียด เช่น แม่ๆ ที่เพิ่งคลอดลูกเหมือนกัน เพื่อนสนิทญาติพี่น้อง สามี คนที่ไว้ใจ อย่าแยกตัวเอง คุยกับคนอื่น เล่าให้คนอื่นคนนั้นฟังบ้างในเรื่องที่ไม่สบายใจ แต่เลือกคนที่เราจะคุยด้วยหน่อย บางครั้งการคุยกับบางคนกลับกลายเป็นการบั่นทอนกำลังใจ ก็ไม่ต้องไปคุยกับเขามากอาจจะทำให้เครียดมากขึ้น
5. ออกกำลังกายเล็กๆ น้อยๆ หรือทำกิจกรรมที่ชอบและผ่อนคลาย และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ปัจจุบัน 1 ใน 5 ของ
คุณแม่ระหว่างตั้งครรภ์
และหลังคลอด จะมี
ประสบการณ์เกี่ยวกับ
ปัญหาสุขภาพจิต

ส่งกำลังใจถึงพ่อ แม่ และเด็กๆ เป็นพิเศษสำหรับคุณแม่
หลังคลอดที่กำลังกังวลกับการดูแลลูก

Vision

เรียบเรียงจากบทสัมภาษณ์
อาจารย์ทีนามารี ผลาดิกานนท์ MD52
ผู้อำนวยการโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

วิสัยทัศน์และการพัฒนา ร้อยปีแห่งความทรงจำ สู่ร้อยปีแห่งการพัฒนา

ปีนี้โรงเรียนจะมีอายุครบ 95 ปี และพร้อมที่จะเดินไปข้างหน้า เพื่อก้าวเข้าสู่ปีที่ 100 อย่างเต็มภาคภูมิ ไม่ว่าจะเป็นการจัดภูมิทัศน์ ใหม่ให้สวยงาม ทันสมัย ใช้สอยพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมที่สุด นอกจากนั้นยังเป็นสถานศึกษาที่สร้างนักเรียน ที่เป็นคำตอบให้กับสังคมโลก รวมถึงมีจิตตารมณ์ของความเป็น เซอร์เวียมอย่างเต็มเปี่ยม ทุกๆ สิ่งล้วนขึ้นอยู่กับแนวทางการ ปฏิบัติและแผนพัฒนาทางการศึกษา ดังนั้นผู้ที่จะมีมาด้ายทอด เรื่องวิสัยทัศน์และพันธกิจการพัฒนาโรงเรียนของเราได้ดีที่สุด คงจะเป็นใครอื่นไปไม่ได้นอกจากอาจารย์ทีนามารี ผลาดิกานนท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

วิสัยทัศน์และพันธกิจที่เรากำลังวางแผนเพื่อพัฒนาโรงเรียน ฉบับปี พ.ศ. 2568-2570 เป็นช่วงที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เตรียมเข้าสู่ปีที่ 100 พอดี

“อย่างไรก็ตามโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยก็ต้องเป็นบ้าน หลังที่สองของศิษย์ โดยที่ครูจะต้องเป็นครูผู้สุจริตมีอาชีพ เป็น บุคลากรทางการศึกษาที่เสริมสร้างสมรรถนะการเรียนรู้ของ นักเรียน ให้นักเรียนได้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งสู่อนาคต ทั้งของตนเอง ของชุมชน และของประเทศชาติต่อไป ซึ่งถ้าได้ ของโลกเราก็น่าดีเป็นอย่างยิ่ง ในเรื่องการจัดการศึกษาเราก็ มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาคนแต่ละคนให้ครบถ้วนทุกมิติ ทั้ง ทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และที่สำคัญก็คือทางด้าน จิตวิญญาณ เพราะเรามองว่าโลกนี้กำลังต้องการมนุษย์ที่จะ ขจัดอคติ มีความเคารพ และเป็นผู้ให้ สำคัญมากคือเคารพตนเอง เคารพผู้อื่น เคารพในความแตกต่างหลากหลาย และเปิดใจเรียนรู้ มีความกล้าหาญที่จะเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง มีส่วนร่วมใน สังคมและโลก”

การพัฒนาโรงเรียนต้องพัฒนาในด้านต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน ไม่ใช่ด้านใดด้านหนึ่ง การพัฒนาด้านพื้นที่ พัฒนาผู้เรียน ผู้สอน และวิธีการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เกิดประสบการณ์ใหม่ เข้าถึงแหล่งข้อมูล รู้จักการวางแผน เพื่อให้เกิดประสบการณ์ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการปฏิบัติ Serviam ซึ่งเป็นหัวใจของ โรงเรียน

“อย่างที่เห็นว่าโรงเรียนเราเปลี่ยนแปลงไปพอสมควร สิ่งหนึ่ง ที่มีความสุขทุกครั้งคือมีคนบอกว่าเดี๋ยวนี้โรงเรียนสวยจัง แต่ที่มากกว่าความสวยงามนั้นก็คือโครงการจัดภูมิทัศน์เพื่อ การเรียนรู้ใหม่ เป็นการเพิ่มพื้นที่ เพิ่มโอกาส และมีความ หลากหลายในทางเลือกให้นักเรียน ให้เขาสามารถเป็นตัว ของตัวเองได้มากขึ้น หาคความถนัด หาคความชอบ เป็นการ เรียนรู้ชีวิตแบบปัจเจกบุคคลมากขึ้น และยังมุ่งเน้นความถนัด ความสนใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยผู้เรียนจะเป็น Active Learner เป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเราหวัง ว่าเขาจะมีความสุขไปกับการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ด้วย ตัวเองได้

เรื่องการเรียนรู้ด้วยตัวเองถ้าจะให้ยกตัวอย่างก็คือในช่วงหลังๆ ครูจะเป็น Facilitator พัฒนาผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ครูจะต้องทำก็คือจัดหาข้อมูลต่างๆ แหล่ง เรียนรู้ต่างๆ ให้นักเรียนได้ไปพบ ไปศึกษาต่อ รวมถึงตั้งคำถาม กับนักเรียน เช่นถ้านักเรียนเขียนมาแค่นี้ก็จะถามว่ามากกว่านี้ ได้ไหม อย่างไร และนักเรียนเองก็จะถามครูเหมือนกันว่าถ้าลึก กว่านี้หรือในอีกมุมมองหนึ่งของครูนั้นเป็นอย่างไร

อย่างข้อสอบคณิตศาสตร์เดี๋ยวนี้อาจจะพยายามเป็นแบบ
โจทย์ทั้งหมด ลดข้อที่เป็นขอยสงสัยเพราะเป็นการจำกัด
การเรียนรู้ ซึ่งในโครงการปฏิรูปมันถ้าเราได้ไปดูจะเห็น
มุมต่างๆ ที่สามารถพานักเรียนออกไปเรียนรู้ได้ โดยสิ่งที่จะ
ต้องทำก็คือพยายามสนับสนุนเชิญชวนคุณครูให้พาเด็ก
ออกจากห้องเรียน ดังนั้นหลังจากโควิดเราจึงมีอะไรที่ต้องทำ
เยอะเพราะจากแค่ตำราเรียนอีก 2 ปีก็เขยแล้วนักเรียน
ต้องเรียนรู้ว่าเขาจะไปตามแหล่งข้อมูลที่เขาเชื่อได้จาก
ตรงไหน อย่างห้องสมุดก็เปลี่ยนไป มีห้องสมุดที่กว้างใหญ่ไพศาล
ในโลกนี้มีมันอยู่ที่ไหนบ้าง ไปด้วยกัน ซึ่งในช่วงแรกก็คงจะต้อง
ค่อยๆ พาไปด้วยกัน

เรื่องการจัดการเรียนการสอนเรายังคงยืนยันที่จะใช้ Mater
Dei Learning Cycle (MDLC) วัฏจักรการเรียนรู้แบบ
มาแตร์เดอี ซึ่งก็ได้ดำเนินการมาแล้ว 7-8 ปีแล้ว แต่สิ่งที่
เราชอบมากที่สุดคือมันเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เริ่มจากการ
เห็นภาพใหญ่แล้วถึงจะเกิดการวางแผน เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ
ทดลองจนมีการวัดและประเมินผล และที่สำคัญก็คือการ
ไตร่ตรอง เพราะฉะนั้นเมื่อเด็กมาแตร์เดอี เข้ามาเรียนตั้งแต่
อนุบาล คำแรกๆ ที่ผู้ปกครองจะได้ยินเกี่ยวกับการเรียนรู้
ก็คือ Big Picture กับ Reflection เพราะเมื่อเรียนจบแต่ละ
คาบ แต่ละหัวข้อ หรือทำกิจกรรมเสร็จสิ้น ครูก็จะให้นักเรียน
ได้ไตร่ตรองว่าวันนี้เรียนรู้อะไร เรียนรู้ได้อย่างไร สามารถ
เชื่อมโยงกับอะไรได้บ้าง ซึ่งอันนี้เป็นในด้านการเรียนรู้

สำคัญที่สุด หัวใจของทุกคน พวกเราก็ตอบได้ตรงกันว่าคือ
“เซอร์เวียม” อันเป็นทั้งอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของโรงเรียน
ทั้งการมีจิตตารมณ์เซอร์เวียม มีค่านิยมเซอร์เวียม และปฏิบัติ
เซอร์เวียมจนเป็นนิสัย จนโต จนอายุมากก็ยังปฏิบัติเซอร์เวียม
เป็นคุณค่าที่สำคัญที่สุดของโรงเรียน

โรงเรียนเราเป็นโรงเรียนหญิงล้วน เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรามุ่งมั่น
ที่จะสร้างคือสตรีที่เป็นผู้นำ แต่เป็นผู้นำแบบไหน? ย้อนกลับไป
ถึงสิ่งที่เราเคยพูดมาตลอดเรื่องผู้นำของการมีเซอร์เวียม
ของการรับใช้ ปัจจุบันภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ (Servant
Leadership) ถือว่าเป็นคำใหม่มาก ซึ่งน่าประทับใจที่
โรงเรียนเราปลูกฝังเรื่องการมีเซอร์เวียมเรื่องการรับใช้
กันมาจะ 100 ปีแล้ว”

วิสัยทัศน์ภายใต้แผนพัฒนาคุณภาพนักเรียนของโรงเรียน
มาแตร์เดอีคือการดำรงรักษาความเป็นโรงเรียนอัครสุลินและ
เจริญเติบโตร่วมกัน

“ทุกวันนี้เราจะเห็นว่าวิถีชีวิตแต่ละครอบครัวนั้นมีความ
หลากหลายมาก ความเป็นอยู่หลากหลาย ข้อมูลทาง
ประชากร (Demographic Data) ในโรงเรียนของเราก็
ต่างกันมาก เพราะฉะนั้นสิ่งสำคัญที่เราเห็นว่าน่าจะอยู่ใน
แผนพัฒนาคุณภาพนักเรียนมาแตร์เดอี ก็คือการดำรงรักษาซึ่ง
ความเป็นโรงเรียนอัครสุลิน เป็นบ้านหลังที่สองของนักเรียน

เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ และเจริญเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าคุณจะทำหลายมายังไงเมื่อมาโรงเรียนคุณจะมีความสุขในบ้านหลังที่สองแห่งนี้และเติบโตไปด้วยกันบนรากฐานอัตลักษณ์และคุณค่าของการศึกษาอูร์สุลิน โรงเรียนเราเชื่อว่าเราได้รับใช้สังคมด้วยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อการสร้างศิษย์มาแต่ร์เดอ้า ให้มีจิตตารมณ์แห่งการรักและรับใช้”

มาแต่ร์เดอ้าวิทยาลัยกับความมุ่งมั่นที่จะยกระดับโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนอูร์สุลินในระดับสากลที่มาพร้อมกับนักเรียนที่มีคุณภาพในทุกด้าน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการโลก

“ในด้านการศึกษาลำเรียนเราพัฒนาจัดการการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของโลกในศตวรรษที่ 21 เพราะเราเป็นโรงเรียนไทย แต่เราจะเป็นโรงเรียนไทยแห่งความเป็นเลิศ เราจึงอยู่บนพื้นฐานของแผนการศึกษาชาติ มาตรฐานการศึกษาและหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ อีกทั้งเรายังมุ่งมั่นที่จะยกระดับการศึกษาสู่ความเป็นโรงเรียนอูร์สุลินในระดับสากล ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกระบวนการจัดการการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ”

โรงเรียนมาแต่ร์เดอ้า แม้จะเป็นโรงเรียนไทยแต่มุ่งมั่นและให้ความสำคัญเรื่องภาษา เพราะเป็นการต่อยอดและนำไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้ในอนาคต เริ่มต้นตั้งแต่อดีตที่มีมาแม่ริชาวต่างชาติเป็นผู้สอนภาษา ปัจจุบันส่วนใหญ่ก็ได้คุณครูชาวต่างชาติมาสอนทั้งภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และสร้างทัศนคติในการเรียนรู้วิถีใหม่ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นสนุกมากยิ่งขึ้น

“สมัยรุ่นพี่ของเราจริงๆ น่าอิจฉาที่สุดเพราะมีมาแม่ริเต็มโรงเรียน มาแม่ริใช้ภาษาอังกฤษภาษาฝรั่งเศสกับนักเรียนจริงๆ แล้วเหมือนเราเป็นโรงเรียนอินเตอร์ตั้งแต่สมัยนั้น ปัจจุบันนี้เรายังคงต้องพึ่งคุณครูต่างชาติแม้จะไม่ได้ประกาศว่าโรงเรียนเราเป็น Bilingual หรือ English Program แต่ถ้าไปดูในสิ่งที่เราทำทุกระดับชั้นจะมีครูเจ้าของภาษา สมมติว่าแต่ละห้องมีนักเรียน 36 คน เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษเราจะแบ่งครึ่งเพื่อเพิ่มโอกาสให้เด็กได้ฝึกฝนทั้งการพูด การเขียน การโต้ตอบกับครูการตั้งคำถาม เรามีครูต่างชาติทุกระดับชั้นแล้ว ดังนั้นในการสอนภาษาอังกฤษเราก็จะเน้นที่ครูต่างชาติ เรามี Dr. Nyle Spoelstra เป็นที่ปรึกษาที่มีมาตรฐานจำนวนคำศัพท์ให้เหมาะสำหรับแต่ละชั้นเรียน เรามองว่าภาษาอังกฤษคือเครื่องมือต่อยอดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นหมอ วิศวกร หรืออาชีพอะไรก็ตาม เนื้อหาความรู้ที่ทันสมัยมักจะเป็นภาษาอังกฤษเสียส่วนใหญ่

นอกจากนี้นักเรียนชั้นประถมที่ 1 เด็กๆ จะได้เรียนภาษาจีนสัปดาห์ละ 2 คาบ นักเรียนมาแต่ฯ รุ่นใหม่เรียนภาษาจีนกันตั้งแต่ประถม 1

ส่วนด้านวิทยาศาสตร์เราก็โชคดีมาก ๆ ที่มี Dr. Monika Tratnik ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ เคยทำงานอยู่กระทรวงศึกษาของ EU ท่านจะสอนวิทยาศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ สอนตั้งแต่วิธีการคิด การตั้งคำถาม การสืบค้นข้อมูลต่างๆ

ในชั้นมัธยมก็จะสอนคณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ โดยคุณครูรุ่นใหม่ได้นำเกมต่างๆ เข้ามาปรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสนุกขึ้น ร่วมกับวิชาชื่อ Maths Whizz ที่เน้นการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์เพื่อมุ่งพัฒนาเป็นรายบุคคลตาม Phase ของตัวเอง ทำให้ผลการเรียนของเด็กๆ ในวิชาคณิตศาสตร์ดีขึ้นมากในปีที่ผ่านมา

เสริมสร้างสมรรถนะนักเรียนด้วยการฝึกทักษะการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์เป็นรายบุคคล รวมถึงพัฒนาครูไปพร้อมๆ กันเพื่อให้เท่าทัน และสามารถส่งเสริมนักเรียนได้

“เราต้องการให้นักเรียนได้รับการใส่ใจเป็นรายบุคคล เพื่อให้เขาได้เพิ่มความเต็มใจส่วนตนและส่วนรวมในจิตตารมณ์ของเซอร์เวียม พร้อมกับเสริมสร้างสมรรถนะในด้านต่างๆ ตามที่โลกต้องการ สำหรับคนรุ่นใหม่เราต้องการให้เขาได้รู้จัก รู้จริง มีทักษะในการเรียนรู้ สิ่งนี้เราจะพยายามมาก ซึ่งเราได้มีการทำคู่มือเรื่องของการคิดวิเคราะห์ตั้งแต่อนุบาลเลย และที่สำคัญเลยก็คือการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สร้างสรรค์ และเคารพในความแตกต่างหลากหลาย

ในส่วนของการคิดวิเคราะห์ที่เรามีการทำคู่มือตั้งแต่เด็กอย่างการจัดการเรียนรู้แบบ Project Approach ที่เด็กอนุบาลทำกัน หัวข้อก็ได้มาจากครูแต่มาจากนักเรียนว่าเขาสนใจอะไร มีการเสนอแล้วก็ให้เหตุผลเหมือนเด็กในท้องเรียน นักเรียนและครูจะคุยกันเพื่อตกลงร่วมกัน ปีนี้พอเราเปิดอาคารใหม่ อาคารเรียนปฐมวัยตั้งแต่อนุบาลถึง ป.2 เพราะฉะนั้นตอนนี้ทั้ง 3 ชั้นก็จะใช้เรื่องของกติกา เรื่องของการตกลงร่วมกัน เรื่องของอะไรหลายๆ อย่าง

ส่วนการวิเคราะห์คุณครูเริ่มจาก Project Approach ตามที่ได้ยกตัวอย่าง เด็กก็จะตั้งคำถามว่าทำไมเลือกอันนี้ ถ้าไม่เลือกหัวข้อนี้ ทำไมเสนอหัวข้อนี้เพราะอะไร แล้วถ้าไม่เลือกหัวข้อนี้เป็นหัวข้ออื่นดีกว่าไหม แล้วเราจะไปเรียนรู้เรื่องนี้ต่อได้อย่างไร ดังนั้นคุณครูจะต้องปรับคำถามขึ้นเยอะว่าถามทำไม อย่างไร พอเด็กโตขึ้นก็จะต้องมีการหารือกัน หัวข้อต่างๆ คุณครูจะมีประเด็น คือจริงๆ ทำได้ทุกวิชาเลย

ปัจจุบันเรามีวิชาที่เรียนในชั้น ม.1-6 ชื่อว่า Critical Thinking and Writing ซึ่งเป็นครูต่างชาติที่มาสอน เฉพาะมัธยมปลายจะเรียนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในคาบจะมีประเด็นต่างๆ ทางสังคมแม้แต่ในทางวิทยาศาสตร์ โดยครูจะเอามาตั้งเป็นประเด็นเพื่อให้นักเรียนได้ถกปัญหาหากัน อีกทั้งนักเรียนยังจะต้องหาข้อมูลแล้วต้องเขียนออกมาด้วย ทั้งหมดนี้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียน และวิชานี้ยังเป็นวิชาที่เวลาเราประชุมจะต้องสัมภาษณ์หรือคุยกันเป็นหลักเลยว่าจะต้องทำอะไร

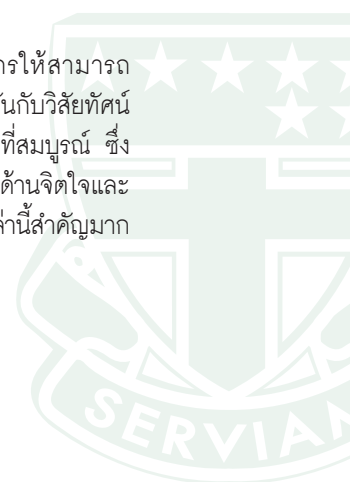

ซึ่งพอเราเริ่มตรงนี้มาแน่นอนว่าครูไทยของเราเริ่มทำได้ ในวิชาสังคม วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เราจะไม่ใช่แค่บอกว่าแม่น้ำเส้นนี้ไหลที่นี่ แต่คุณครูเองก็จะพูดต่อว่า แล้วอย่างไร มันก่อให้เกิดอะไร ลม ฟ้า อากาศ มาทำอย่างไรถึงเป็นอย่างนี้ หรือการเพาะปลูกตรงนี้ทำอย่างไร แล้วจะค้าขายอย่างไรต่อ สินค้าที่ผลิตขึ้นมามันจะต่อโยงไปได้เรื่อยๆ คือขอให้เริ่มเถอะ เริ่มจากการตั้งคำถาม และที่สำคัญคือไม่ใช่แค่ครูที่ตั้งคำถาม นักเรียนก็ต้องตั้งคำถาม โดยเฉพาะนักเรียนต้องตั้งคำถามเยอะๆ แล้วก็สลับกันตอบในประเด็นต่างๆ

ที่สำคัญคืออย่างมีวิจารณ์ฐาน สร้างสรรค์ และเคารพในความแตกต่าง หลากหลายอย่างที่เคยได้เรียนไป เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มองสู่อนาคต ทำงานร่วมกับคนอื่นได้ อันนี้สำคัญมาก ชีวิตในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เราจะทำอย่างไรให้เด็กรักกัน ให้เขาทำงานร่วมกันได้ ให้เขาแก้ไข ข้อขัดแย้งร่วมกันได้

สิ่งสำคัญอีกข้อหนึ่งก็คือการพัฒนาครูและบุคลากรให้สามารถ ตอบสนองและส่งเสริมนักเรียนของพวกเขาได้ ร่วมกันกับวิสัยทัศน์ ของโรงเรียน เพราะฉะนั้นครูจะต้องมีชีวิตที่ดี มีชีวิตที่สมบูรณ์ ซึ่ง ที่ผ่านมามีการพัฒนาโดยตลอด มีการพัฒนาครูทั้งด้านจิตใจและ การเรียนรู้ ครูได้ไปเข้าเฝ้าฯ ครูได้ไปฟังพุดใจ สิ่งเหล่านี้สำคัญมาก

ส่วนในด้านวิชาการครูต้องรู้แจ้งในสิ่งที่สอน ไม่ใช่เรียนจบมาแล้วก็เอา
สิ่งที่ตัวเองเรียนในมหาวิทยาลัยมาสอนต่อไปเรื่อย ๆ อันนี้หมดสมัยแล้ว
ดังนั้นครูก็ต้องพยายามพัฒนาตัวเองตลอดเวลา ซึ่งเราก็ช่วยครูใน
ส่วนนี้ อันนี้เป็นสิ่งที่โรงเรียนแสวงหามาก และพยายามช่วยครู”

สุดท้ายการสร้าง Learning Community ที่ได้รับความร่วมมือ
เป็นอย่างดีจากนักเรียนเก่า ผู้ปกครอง ผู้มีจิตตารมณ์เซอร์เวย์มเป็น
หัวใจหลักร่วมกัน

“เราพยายามสร้าง Learning Community เป็นชุมชนแห่งการ
เรียนรู้แลกเปลี่ยนกัน ซึ่งในที่ประชุมกลุ่มสาระ ประชุมระดับชั้น
หรือในที่ประชุมใหญ่ต่างๆ เราจัดสัมมนาจัดอะไรก็ตาม อันนี้ต้อง
ขอบคุณที่สุดเพราะเราได้รับความช่วยเหลือมาก ๆ จากนักเรียนเก่า
และผู้ปกครอง ใครถนัดด้านไหนก็เดินเข้ามาให้ความช่วยเหลือ
เป็นโค้ช เป็นผู้แนะนำ มาสอน อันนี้เป็นพระพรของโรงเรียนจริงๆ

หลายคนมองว่ามาแต่เครือข่าย ทำอย่างไรถึงมีนักเรียนเก่า
กลับมาช่วยเหลืออย่างนี้ ผู้ปกครองก็ร่วมมือร่วมใจ
นั่นก็เป็นเพราะเราสร้างจิตตารมณ์เซอร์เวย์มร่วมกัน
พร้อมแบ่งปันไปยังโรงเรียนอัสสัมชัญอื่นๆ ด้วย อย่างใน
ช่วงโควิด-19 เราก็ได้ปรับการเรียนการสอนให้เป็นแบบ
ออนไลน์ รวมถึงการประชุมต่างๆ ทั้งของโรงเรียน
อัสสัมชัญ และเข้าค่ายร่วมกับโรงเรียนอัสสัมชัญในอินโดนีเซีย
ออสเตรเลีย และได้หวัน ซึ่งเราก็มุ่งมั่นที่จะดำเนินในด้านนั้น
ต่อไป”

โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยพร้อมที่ก้าวไปสู่ 100 ปี
พร้อมกับการพัฒนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ด้วยการ
ปรับตัวและก้าวให้ทันทุกสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
เพื่อให้พร้อมทั้งด้านวิชาการและสังคมเพื่อประโยชน์
สูงสุดของนักเรียน

สอบรีวิมาตร์

Writer: มณฑนกร (ประสารราชกิจ) อินทรารุณ MD76

อาคารปฐมวัย ที่เป็นมากกว่า อาคารเพื่อเด็กปฐมวัย

โรงเรียนมาแตร์เดอีฯ เปรียบเหมือนเป็นบ้านที่สองของฉันและนักเรียนทุกคน เมื่อทราบว่าโรงเรียนมีโครงการจัดภูมิทัศน์การเรียนรู้ใหม่ ซึ่งส่วนสำคัญหนึ่งของโครงการคือการก่อสร้างอาคารปฐมวัยสำหรับชั้นอนุบาล 3 ถึง ป.2 โดยเฉพาะ เพื่อมุ่งเน้นการจัดสรรการเรียนการสอน การดูแล สถานที่ และอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กเล็กที่มีธรรมชาติของการเรียนรู้ใกล้เคียงกัน ถึงแม้โรงเรียนของเราจะเก่าแก่และมีประวัติอันยาวนานอีกทั้งจำนวนนักเรียนมาก แต่ยังมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกลทันสมัยโดยให้ความสำคัญกับปฐมวัย (Early Years) ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เป็นรากฐานของชีวิต ยิ่งไปกว่านั้นฉันรู้สึกตื่นเต้นมากขึ้นไปอีกเมื่อนับนิ้วดูแล้วพบว่าหากลูกสาวได้รับเลือกให้เข้าเรียนตามเกณฑ์ ลูกสาวก็จะกลายเป็นน้องอนุบาลรุ่นแรกที่ได้เรียนในอาคารปฐมวัยแห่งใหม่แห่งนี้เลยทีเดียว บัดนี้อาคารปฐมวัยหรือที่มีชื่อทางการที่ไพเราะและเปี่ยมด้วยความหมายอย่างอาคาร “งามสองยุวราชเจ้า นักเรียน” ได้เปิดใช้รับปีการศึกษาใหม่ 2565 เป็นที่เรียบร้อย นับเป็นการต้อนรับนักเรียนตัวน้อยรวมถึงลูกสาวของฉันให้เข้าสู่รั้วฟ้าขาวอย่างสวยงามและมีชีวิตชีวาอย่างยิ่ง หลังจากที่ไม่ได้มีการเรียน On-site เต็มรูปแบบมานานถึงกว่า 2 ปี

เป็นที่ทราบกันดีว่าโครงการก่อสร้างอาคารปฐมวัยนั้นเสร็จสมบูรณ์ได้ก็ด้วยความร่วมแรงร่วมใจของแควดวงชาวมาแตร์ฯ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายโรงเรียน สมาคมนักเรียนเก่า และผู้ปกครองนักเรียนปัจจุบัน ซึ่งล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่กระบวนการระดมความคิดเห็น วางแผน ระดมทุน ออกแบบ จวบจนมาถึงขั้นก่อสร้างและตกแต่ง อย่างไรก็ตามฉันรู้สึกประหลาดใจเมื่อได้ทราบว่าหนึ่งในกำลังสำคัญผู้อยู่เบื้องหลังในการก่อสร้างอาคารปฐมวัยสูง 6 ชั้น สำหรับเด็กเล็กเพียง 3 ระดับชั้นอาคารนี้คือบริษัทมีอาซีพีที่ดูแลโครงการระดับชาติอย่างสนามบินสุวรรณภูมิ โครงการรถไฟฟ้า รวมถึงโครงการค้าปลีกชั้นนำของประเทศอย่างไอคอนสยาม เซ็นทรัลเวิลด์ และเซ็นทรัล เอ็มบาสซี มาเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมการก่อสร้างกันเลยทีเดียว และเกิดเป็นความสงสัยจนต้องการจะหาคำตอบ

ฉันได้มีโอกาสพูดคุยกับดร.จุฑา ธาราไชย หรือที่ฉันคุ้นเคยในนามพี่ป๊าย MD63 และคุณธันยรัตน์ วิจักขณ์สังสิทธิ์ หรือ คุณนต ซึ่งในวันนี้นักสองท่านเป็นตัวแทนของบริษัทโปรเจค แพลนนิ่ง เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือ PPS หนึ่งในบริษัทผู้ให้บริการด้านวิศวกรรมมีอาชีพชั้นนำในประเทศไทย ผู้รับหน้าที่เป็นวิศวกรที่ปรึกษาและควบคุมการก่อสร้างให้กับอาคารปฐมวัยแห่งนี้

จุดเริ่มต้นของ PPS ในการเข้ามาช่วยดูแลโครงการปฐมวัย

พี่ป๊ายซึ่งเป็นทั้งศิษย์เก่า ผู้ปกครอง และเคยเข้ามาเป็นคุณครูช่วยสอนที่โรงเรียน ได้เล็งถึงความเป็นมาในการเข้ามาช่วยดูแลโครงการอาคารปฐมวัยของ PPS ว่า “PPS เป็นบริษัททำ Project Planning and Management การบริหารจัดการโครงการในฐานะเป็นวิศวกรที่ปรึกษา เราไม่ได้ทำการก่อสร้างแต่ทำหน้าที่เหมือนเป็นทีมงานของเจ้าของ

งาน ในการดูแลคุณภาพความเรียบร้อยของการก่อสร้างในเชิงการบริหารจัดการให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนดและอยู่ในงบประมาณที่ตั้งเอาไว้ โครงการปฐมวัยทัศน์เป็นโครงการที่ชาวมาแตร์ฯ ทุกคนก็ทราบดีและมีส่วนร่วมตั้งแต่เรื่องการเงิน เราก็บริจาคในฐานะศิษย์เก่า แต่พอเป็นเรื่องของการก่อสร้างทางครอบครัวก็คิดว่าเรามีทักษะและมีบริการที่เป็นที่รู้จัก จึงอยากเสนอตัวกับทางโรงเรียนว่า หากยังไม่มีใครที่ดูแลในด้านนี้บริษัทของเราก็อยากจะสนับสนุน”

แล้วเหตุใดโครงการขนาดเล็กอย่างอาคารปฐมวัยจึงต้องมีที่ปรึกษาอย่าง PPS เข้ามาช่วยดูแลกันเล่า พี่ปุ๋ยไขข้อข้องใจว่า “ในฐานะที่ครอบครัวของเราเป็นผู้ให้บริการในส่วนนี้ และพบว่าไม่ได้มีการกล่าวถึงส่วนงาน Project Management ในแผนงาน บวกกับคุณตที่มีความผูกพันกับโรงเรียนซึ่งต้องการทำอะไรให้โรงเรียนอย่างเต็มที่เช่นกัน เราจึงเสนอตัวกับอาจารย์สุมิตรา และเรียนว่าหากมี Project Manager มาช่วยดูแลก็จะทำให้โครงการราบรื่นเรียบร้อยและเสร็จสมบูรณ์ตามแผนงาน เพราะงานทางวิศวกรรมเองก็อาจจะไม่ใช่งานที่เป็นความถนัดของโรงเรียนด้วย”

คุณตกรรมการบริหารบริษัท PPS ผู้มีความผูกพันกับโรงเรียนในฐานะผู้ปกครอง และลูกสาวของนักเรียนเก่าเสริมว่า “PPS เด่นเรื่องดูแลงานอาคารที่มีความใหญ่และซับซ้อนเช่นอาคารสูงหรืออาคารที่มีชั้นใต้ดิน แม้ว่าอาคารปฐมวัยจะสูงแค่ 6 ชั้นแต่ก็มีชั้นใต้ดิน 2 ชั้นจึงถือว่าเป็นงานที่ตรงกับความสามารถ โดยปกติแล้วหากคนที่ไม่ได้อยู่ในอุตสาหกรรมก่อสร้างก็อาจจะไม่ได้นึกถึงงาน Project Management แต่สำหรับโครงการขนาดใหญ่แล้วควรมี Project Management ทุกโครงการ เพราะเจ้าของงานจะไม่สามารถรู้ได้เองว่างานนี้ดำเนินการได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ รวมถึงจะมีรายละเอียดย่อยทางวิศวกรรมที่มีความซับซ้อนอีกด้วย”

มากกว่าดูแลการสร้างอาคารเด็กเล็ก แต่คือการสร้างการเรียนรู้และแรงบันดาลใจที่ยิ่งใหญ่ให้กับนักเรียนทุกคน

เมื่อได้ฟังพี่ปุ๋ยและคุณตเล่าต่อไป ฉันจึงได้ทราบถึงความตั้งใจที่จะมาช่วยโรงเรียนของ PPS ไม่ได้จำกัดอยู่แค่การช่วยควบคุมการก่อสร้างอาคารให้กับนักเรียนชั้นปฐมวัยเท่านั้น แต่ยังตั้งใจที่จะสร้างองค์ความรู้และแรงบันดาลใจให้กับนักเรียนชั้นที่โตขึ้นไปอีกด้วย โดย PPS ได้บริหารจัดการเรียนรู้โดยนำเสนอโครงการก่อสร้างอาคารปฐมวัยให้เป็นแหล่งเรียนรู้จริงให้กับนักเรียนที่สนใจ

ดร.จุฑา ธาราไชย (ปุ๋ย) MD63

คุณตเล่าว่า “ตั้งแต่เริ่มก่อสร้างความตั้งใจแรกคือเราไม่ต้องการให้การก่อสร้างเป็นสิ่งแปลกปลอมในโรงเรียน แต่อยากให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ เป็นที่ดูงานของเด็ก ๆ โดยที่ไม่ต้องออกไปดูงานข้างนอก นอกจากนี้เรายังอยากให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมผ่านการใช้พื้นที่นี้ในการเรียนรู้ ซึ่งจะก่อให้เกิด Engagement กับตึกขึ้นตั้งแต่ต้นอีกด้วย

เราจึงได้ตั้งใจทำหลักสูตรเอาไว้ให้เป็นวิชาเสริมสำหรับนักเรียนมัธยมปลายที่สนใจโดยไม่ได้จำกัดว่าต้องเป็นสายวิทย์เท่านั้น ในการเรียนเจ้าหน้าที่ของ PPS จะเป็นผู้อธิบายและเรียนกันในห้องที่ติดกับไซต์งาน นักเรียนจะได้เห็นของจริงและได้เข้าไปเดินสำรวจในสถานที่จริง”

พี่ปุ๋ยกล่าวเสริมว่า “ในฐานะผู้ปกครองการเลี้ยงเด็กสมัยนี้คือเรามีหน้าที่ให้ Inspiration มอบโอกาสให้เด็ก ๆ เห็นและลงมือทำ จุดหนึ่งที่โรงเรียนมาแตรเดือฯ มักได้รับการวิจารณ์คือเราน่าจะพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ให้แข็งแกร่งนี้ แต่จริงๆ แล้วความรู้ในสายวิทยาศาสตร์มีหลายแขนงมาก ทั้งเรื่องวิศวกรรม ทัศนศาสตร์ หรือสถาปนิก นอกจากนี้เรายังมองว่าขอบข่ายของสิ่งที่สามารถเรียนรู้จากไซต์งานนี้ที่นอกเหนือไปจากความรู้ทางด้านสายวิทยาศาสตร์ก็มีเยอะมาก ไม่ว่าจะเป็นงานกราฟิกหรืองานด้านคอนเทนต์ ซึ่งเราไม่อยากจะปิดโอกาสเด็ก เราคิดว่าถ้าเด็ก ๆ ได้เห็นว่ามามีอาชีพเหล่านี้อยู่ วันหนึ่งเขาอาจจะเกิดแรงบันดาลใจและมุ่งมั่นที่จะทำงานในสายอาชีพต่างๆ เหล่านี้ จึงอยากให้เด็ก ๆ ได้มาเรียนรู้อาชีพที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ได้มาเห็นของจริงที่เป็นส่วนหนึ่งในการเรียนรู้ในโรงเรียน”

คุณธณันท์ วิจักขณสังสิทธิ์ (นต)

นำเสียดายที่สถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้การเรียนการสอนรู้หน้าไซต์งานดำเนินอยู่ได้เพียง 6 เดือนเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม PPS ก็ได้วางแผนเอาไว้แล้วว่าจะสามารถต่อยอดการเรียนรู้จากการก่อสร้างอาคารปฐมวัยได้อย่างไร แม้ว่าอาคารจะเสร็จสมบูรณ์แล้ว

“พอมีโควิดโปรแกรมการสอนจึงต้องหยุดไป เราเคยพยายามที่จะจัดสอนออนไลน์แต่พบว่าการเรียนรู้ดูแห้งแล้งและไม่สนุก เราเลยวางแผนว่าจะปรับเปลี่ยนรูปแบบในการสรุปและนำเสนอที่หลัง ซึ่งอยู่ในโครงการที่อยากจะทำให้แก่นักเรียนหากโรงเรียนสนใจ เพราะเรามีตึกเสมือนที่เป็น Digital Twin อยู่แล้ว ซึ่งสามารถนำมาสอนได้เลย”

นำเสนอเทคโนโลยีเพื่อต่อยอดการพัฒนาและเรียนรู้ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

เมื่อฟังถึงตรงนี้ ฉันเริ่มไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์ในการอย่างคำว่า Digital Twin ซึ่งพี่บู๊และคุณนตก็ได้ช่วยอธิบายให้เห็นภาพว่า “เทคโนโลยีในด้านวิศวกรรมและการก่อสร้างในปัจจุบัน ไม่ได้เป็นเหมือนสมัยก่อนที่เราจะนึกถึงแต่ภาพงานสมมุติแบบนั้นเพียงอย่างเดียว แต่จะมาจากดิจิทัลมากขึ้น มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการก่อสร้าง ซึ่งโครงการอาคารปฐมวัยนี้สามารถทำให้นักเรียนได้เห็นภาพของสายธุรกิจนี้ได้ชัดเจนว่าประกอบไปด้วยทักษะทั้งศาสตร์และศิลป์ ซึ่งอาจจะตรงกับความสนใจและความสามารถของนักเรียน”

“PPS ได้นำบริการของเราทางด้าน Digital Assets มาใช้กับโครงการ โดยเป็นการจัดเก็บข้อมูลของอาคารก่อสร้าง เช่น การทำ Digital Twin หรือ ฝาแฝดดิจิทัล คือการทำแบบโมเดลจำลองเสมือนจากวัตถุทางกายภาพ ซึ่งวัตถุในที่นี้อาจจะเป็นรถยนต์ อาคาร หรือแม้กระทั่งเมืองก็ได้ โดยโมเดลนี้จะเชื่อมต่อข้อมูลกับวัตถุจริงทางกายภาพแบบ Real-time เช่น ข้อมูลด้านการใช้พลังงาน อุณหภูมิ หรือสภาพอากาศ โดยข้อมูลเหล่านี้จะถ่ายทอดมาอยู่ในโมเดล Digital Twin และสามารถนำมาใช้ศึกษา ทดลองพัฒนา และนำกลับไปปรับใช้ในการพัฒนาวัตถุจริงได้พูดให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือเหมือนกับว่าเราสร้างอาคารจำลองขึ้นมาอีกหนึ่งหลังที่เหมือนกับอาคารจริง มีข้อมูลต่างๆ เหมือนอาคารจริงทุกประการแต่อยู่ในรูปแบบดิจิทัล โดยเราสามารถทดลองทำอะไรกับอาคารจำลองนี้ดูก่อนก็ได้ เช่น เปลี่ยนวัสดุ หมุนอาคารเพื่อดูทิศทางแสง ทิศทางลม เพื่อจะได้ทราบว่าหากลงมือทำกับอาคารจริงแล้วจะออกมาเป็นอย่างไร โดยที่ยังไม่ต้องลงมือก่อสร้างจริง ซึ่งในแง่การออกแบบและการก่อสร้างแล้ว เทคโนโลยีนี้ช่วยให้คนทำงานสามารถประหยัดทั้งเวลา ลดขั้นตอนในการทำงาน ลดงบประมาณ และมีอิสระในการทดลองและสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น”

“สำหรับการทำ Digital Twin ของอาคารปรุ้มวัย นอกจากจะช่วยเรื่องการดูแลปรับปรุงอาคารในอนาคตแล้ว ในแง่การเรียนรู้ นักเรียนยังสามารถศึกษาข้อมูลของอาคารและทดลองเล่นกับ Digital Twin ของอาคารปรุ้มวัยในการออกแบบ ปรับเปลี่ยนวัสดุ เฟอร์นิเจอร์ ราวกับว่าได้สวมบทบาทเป็นผู้ออกแบบคนหนึ่ง นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถเข้าไปย้อนดูขั้นตอนการก่อสร้างอาคารปรุ้มวัยได้ตั้งแต่ต้น เพราะ PPS

ได้บันทึกการก่อสร้างในรูปแบบของ AR (Augmented Reality) และ VR (Virtual Reality) เอาไว้ ให้เด็กๆ สามารถเข้าไปเรียนรู้ทั้งเหตุการณ์ในอดีตและอนาคต ราวกับว่าเหตุการณ์นั้นอยู่ตรงหน้าจริงๆ โดยเราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการเรียนรู้แบบ Virtual หรือในโลกเสมือนจะสามารถสร้างแรงบันดาลใจ และมอบการเรียนรู้ให้กับเด็กๆ ได้หลากหลายแนว นอกเหนือไปจากการเรียนรู้แบบ On-site ด้วยเช่นกัน”

ใส่ใจดูแลงาน เสมือนเจ้าของบ้าน

ฉันได้ทราบมาว่านอกจากอาคารปรุ้มวัยแล้ว PPS ยังได้เข้ามาช่วยดูแลในส่วนอื่นๆ ของโครงการจัดภูมิทัศน์ด้วย ซึ่งพี่ๆ ก็ได้เล่าไว้อย่างน่าประทับใจว่า “เมื่อ PPS ได้มีโอกาสเข้ามาช่วยงานโรงเรียนงานหลักของเราคืออาคารปรุ้มวัย แต่ในเมื่อเราได้มาเป็นผู้จัดการที่ปรึกษาโครงการแล้ว เรามองว่าเราทำงานในนามของเจ้าของโรงเรียน เราจึงไม่สามารถบอกได้ว่าเราจะดูแลแค่อาคารปรุ้มวัย เพราะโรงเรียนมาแต่ครั้งเดียว ทั้งหมดคือบ้านของเรา PPS จึงได้เข้าไปช่วยดูแลส่วนอื่นๆ ด้วย เช่น รั้วน้อย รวมถึงภูมิทัศน์โดยรอบเมื่อโรงเรียนร้องขอหรือเกิดปัญหา เราคิดว่าเมื่อเราอาสาแล้วเราก็จะตั้งใจทำให้ดีที่สุด หากโรงเรียนมีความกังวลเรื่องอะไรเราก็ยินดีช่วยเหลือ”

“สำหรับการบูรณะวัดน้อยที่ทีมงานของ PPS ทำงานคู่ขนานกับดร.ยุวรัตน์ เหมะศิลป์ (โก้) MD63 ซึ่งเป็นผู้ขุดค้นและทำโครงสร้างจริง แต่สำหรับ PPS เราทำหน้าที่เก็บข้อมูลซึ่งจะช่วยให้การสืบค้นประวัติ ช่อมแซมสามารถนำไปใช้ทดลองในการออกแบบได้ในอนาคต”

“PPS ดูแลในเรื่องวัสดุและการทำ Digital Twin ให้กับวัดน้อย เพราะวัดน้อยเป็นอาคารเก่าแก่อายุ 100 ปี จึงไม่มีแบบของอาคารดั้งเดิมเก็บไว้ PPS จึงได้ใช้เทคโนโลยีที่เรียกว่า Point Cloud ซึ่งเปรียบเสมือนการถ่ายภาพหรือสแกนทุกจุดออกมาให้เป็นสามมิติ สิ่งนี้ทำให้เรามีแบบของวัดน้อยเก็บไว้ทั้งภายในและภายนอกโดยเรายังได้บันทึกวัสดุทุกชิ้นที่ใช้ในการบูรณะวัดน้อยเอาไว้ด้วย หากในอนาคตเราย้อนกลับมาดูก็จะทำให้เราทราบมูลค่าและวัสดุในเวลานั้น นอกจากนี้เทคโนโลยีนี้ยังสามารถช่วยให้เราทดลองเปลี่ยนวัสดุและคำนวณราคาออกมาได้ด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำ Facility Management ในอนาคต” คุณนตธธิบายเสริม

โครงการอาคารปฐมวัย คือสถานที่ซึ่งแสดงถึงจิตตารมณ์เซอร์เวียม

ตั้งแต่เริ่มต้นคุยกันมาฉันสัมผัสได้ว่าจิตตารมณ์เซอร์เวียม “เข้าจะรับใช้” นี่เองที่เป็นเครื่องนำทางให้พี่ๆ และคุณนตได้พาให้ PPS มาเป็นส่วนสำคัญในการดูแลโครงการปฐมวัย ก่อนจะจากกันฉันจึงขอให้ทั้งสองท่านช่วยเล่าว่าคำว่าเซอร์เวียมในความรู้สึกเป็นอย่างไร พี่ๆ เริ่มเล่าก่อน “เซอร์เวียมไม่ใช่แค่จิตวิญญาณแต่เป็นสิ่งที่เราอยากแสดงให้เห็นในฐานะที่เป็นทั้งศิษย์เก่า เคยเป็นครู และผู้ปกครอง เราจึงมีความผูกพันกับโรงเรียนมาก สิ่งที่ได้จดจำในความเป็นเซอร์เวียมคือความรู้สึกที่ว่า หากมีอะไรที่เราทำได้ก็อยากจะทำเพื่อโรงเรียนของเรา ในวันนี้เรายืนอยู่ในจุดที่รับผิดชอบที่สละสลวยมาแล้ว เราจึงคิดว่าเป็นโอกาสดีมากหากเราจะสามารถทำปัจจุบันให้ดีเพื่อส่งต่ออนาคตที่ดีให้กับลูกหลาน”

คุณนตก็ได้ร่วมแบ่งปันความรู้สึกที่มีต่อคำว่าเซอร์เวียมในมุมมองของเธอเช่นกัน “แม้จะไม่ใช่ศิษย์เก่าแต่ตลอดเวลาที่ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของมาแตร์เดอีฯ เราก็ได้สัมผัส เรียนรู้ และซึมซับความหมายของคำว่าเซอร์เวียมไปโดยไม่รู้ตัว เราได้เห็นความตั้งใจจริงของโรงเรียนในการมอบสิ่งที่ดีที่สุดแก่นักเรียนและได้เห็นตัวอย่างจากหลายๆ ฝ่ายที่ร่วมมือร่วมใจไปกับโรงเรียนอย่างเต็มที่มาโดยตลอด จนเรามีความรู้สึกว่าเราอยากมีส่วนร่วมในการทำเพื่อโรงเรียนและเด็ก ๆ ให้ดีที่สุดเช่นกัน”

อาคารปฐมวัย ในภาพสมบูรณ์

ซ้ายมือ: คุณมณฑกร (ประสารราชกิจ) อินทราวุธ MD76
และลูกสาว

หลังจากที่ได้ฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารปฐมวัยมาอย่างเต็มอิ่ม ฉันได้มีโอกาสไปเติมเต็มภาพในจินตนาการด้วยการเข้าไปชมอาคารปฐมวัยที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยคุณครูชญาณัฐ ชูชาติ หัวหน้าช่างชั้นปฐมวัย ได้กรุณาพาฉันเดินชมและเล่าว่า “อาคารแห่งนี้มีพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ของเด็ก ๆ ที่พร้อมมากขึ้น โดยออกแบบมาให้รองรับรูปแบบการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยตั้งแต่ชั้นอนุบาล 3 ถึง ป.2 ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เน้นการเรียนรู้ผ่านความสนใจและลงมือปฏิบัติจริง นอกจากนี้ การที่เด็กปฐมวัยมาอยู่ในอาคารเดียวกันยังสามารถทำให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้เรื่องการดูแลกันและกันผ่านการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างระดับชั้นที่เหมาะสมกับช่วงวัยของเด็กเล็กโดยเฉพาะ ตลอดจนมีสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสม และตอบสนองกับธรรมชาติการเรียนรู้ของปฐมวัยได้มากที่สุด”

เมื่อเข้าไปด้านในอาคารมีความโปร่งโล่งสบาย และการออกแบบอาคารที่เปิดรับแสงธรรมชาติอย่างเต็มที่ ห้องเรียนแต่ละห้องมีกระจกต่อเนื่องกันซึ่งทำให้ง่ายต่อการสอดส่องดูแลเด็ก ๆ ให้ปลอดภัยได้อย่างทั่วถึง และก่อให้เกิด Sense of Community ซึ่งน่าจะช่วยให้เด็ก ๆ รู้สึกคุ้นเคยและอบอุ่นในสภาพแวดล้อมใหม่ได้ไม่ยาก การออกแบบที่ใช้ประโยชน์พื้นที่อาคารอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่จัดแสดงผลงานของเด็ก ๆ ห้องสมุดขนาดเล็ก และรองรับกิจกรรมได้หลากหลายแบบ

คุณครูชญาณัฐยังได้เล่าอีกว่า “ในขั้นตอนพัฒนาการออกแบบอาคารปฐมวัย คุณครูได้มีส่วนร่วมในการระดมความคิด แสดงความคิดเห็น และบอกความต้องการมาตั้งแต่แรก ทั้งเรื่องอุปกรณ์การเรียน เฟอร์นิเจอร์ว่าแบบใดที่จะเหมาะสมกับการเรียนรู้ในปัจจุบัน และรองรับกับการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตอีกด้วย ไม่เพียงแต่คุณครู

เท่านั้น เรายังให้ความสำคัญกับความต้องการของเด็ก ๆ โดยเด็ก ๆ ได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นด้วย ในฐานะผู้ที่จะได้ใช้งานจริง เช่น นักเรียน ป.1 และ ป.2 ได้มีโอกาสมาทดลองนั่งเก้าอี้เพื่อเลือกว่าชอบแบบไหน แบบไหนสบายมากที่สุด เป็นต้น”

ฉันก้าวออกมาจากอาคารปฐมวัยในวันนี้ พร้อมกับหลากหลายความคิดและความรู้สึกในฐานะศิษย์เก่า ฉันรู้สึกภาคภูมิใจและตื่นเต้นใจที่ไม่่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใดหรือโลกจะเปลี่ยนไปแค่ไหน แต่คุณค่าความดีงามอย่างจิตตารมณ์เซอร์เวียมที่โรงเรียนเฝ้าปลูกฝังมาโดยตลอด ยังคงเข้มข้นในจิตใจของแวดวงชาวมาแตร์ฯ ทุกคน และเป็นเสมือนหัวใจที่หล่อเลี้ยงให้โรงเรียนสามารถยืนหยัดมาได้อย่างสง่างามจนถึงวันนี้ ในขณะเดียวกันในฐานะผู้ปกครอง ฉันรู้สึกดีใจที่ลูกสาวของฉันได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาในโรงเรียนที่ไม่เพียงส่งต่อค่านิยมอันดีงาม แต่ยังมิวายที่คนที่จะพัฒนาและก้าวไปข้างหน้าอย่างยั่งยืน ฉันรู้สึกสบายใจและขอบคุณที่ลูกสาวของฉันจะได้อยู่ในสังคมที่แวดล้อมไปด้วยบุคลากรต่าง ๆ ทั้งคุณครู ศิษย์เก่า และผู้ปกครองที่มีความรู้ความสามารถ อีกทั้งมีความตั้งใจอย่างแรงกล้าที่จะส่งมอบอนาคตที่ดีให้กับเด็ก ๆ ต่อไป

อาคารปฐมวัยแม้จะเป็นอาคารหลังเล็กที่สร้างขึ้นเพื่อเด็กปฐมวัย แต่อาคารหลังนี้มอบการเรียนรู้ คุณค่า และความภาคภูมิใจให้แก่ชาวมาแตร์ฯ ทุกคนอย่างแท้จริง

###

รายนามผู้สมัครนายกและกรรมการ
สภานักเรียนเก่ามาแตร์เดอีวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้สมัครนายกสมาคม

คุณอรนุช ว่องปรีชา MD 49

ผู้สมัครกรรมการ

คุณศรัชนก วัฒนศิริ MD 44

คุณกุลฤดี ขวณไชยสิทธิ์ MD 49

คุณผาสุก สัมปยุตตะโชติ MD 49

คุณชนินทร ปัญญาติลล MD 50

คุณอลิศรา สุวรรณปริญญา MD 50

คุณกุลยา ชิตานนท์ MD 50

คุณอนินทิตา โคมิน MD 50

พญ.สุกัญญา ชัยกิตติศิลป์ MD 54

คุณพันธุ์ภา ว่องวิไลกุล MD 55

คุณมณีนภา ดวงดารา MD 56

คุณอาริญา ปราสาททองโอสถ MD 56

คุณเจนเนตร เจริญศิริวัฒน์ MD 56

คุณวรณันท์ ประเสริฐเมธ MD 57

คุณอินทกานต์ คชเสนี สิริสันต์ MD 57

คุณสิริมน ณ นคร MD 58

คุณเพชรรินทร์ มีเดช MD 59

คุณขวัญชนก คงศิริ MD 61

คุณมจุลินท์ กิตติสิทธิ์ MD 61

คุณปพิชญา ไทสกุล MD 63

คุณกุลศิริ ไชยพกุล MD 65

คุณสินินารถ เองตระกูล MD 67

คุณอรพิน เหวตระกูล MD 67

ดร.รวิชาติ ควรรทองธรรม MD 77

คุณอธิษฐาน องค์พิเชฐเมธา MD 77

พญ.วรมา เกษมพิพัฒน์ชัย MD 73

ข้อมูล ณ วันที่ 18 ตุลาคม 2565

ท่องโลกมายา ...กิมจินคร

ปีนี้ถือเป็นปีที่มีซีรีส์เกาหลีดีๆ น่าประทับใจ ทั้งเนื้อหา บทที่ถูกคราฟต์มาอย่างดี รวมถึงคุณภาพการผลิตที่ใส่ใจในรายละเอียดทำให้เราได้ชมกันเพลิน แถมได้ข้อคิดดีๆ วันนี้เลยอยากถือโอกาสแนะนำซีรีส์ดีต่อใจเรื่องโปรดที่ทุกคนไม่ควรพลาดด้วยประการทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นซีรีส์ย้อนเวลากลับไปหาอดีตในยุคที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ซีรีส์เกี่ยวกับชีวิตผู้คนที่น่าสนใจจะธรรมดาแต่สามารถสร้างความประทับใจให้ตราตรึงในใจเราได้ รวมทั้งเรื่องราวของคนที่มีความแตกต่างหากแต่มีคุณค่าในตัวเอง สำหรับ 4 เรื่องนี้ถือเป็นตัวท็อปที่ควรรับชม

Twenty-Five Twenty-One

การก้าวผ่านอุปสรรคของวัยรุ่นยุค IMF เพื่อคว้าฝัน

(Score : 10/10)

ซีรีส์น้ำดีที่บอกเล่าเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการทำทุกอย่างเพื่อทวงคืนความฝันของเด็กมัธยมที่ถูกพรากไปโดยยุคสมัย IMF ที่ทำให้หลายๆ ธุรกิจเจ๊ง หมดตัว หลายนๆ กิจกรรมในโรงเรียนถูกยกเลิก

นาฮิโด" (คิมแทริ) เด็กสาวมัธยมชั้นปีที่ 5 ที่ชีวิตทุ่มเทให้กับการฟันดาบ เรื่องเรียนไม่ต้องพูดถึง ความฝันคืออยากติดทีมชาติ และมีนักกีฬาในดวงใจคือ "โกยูริม" ที่อายุเท่าๆ กัน แต่นำโด่งไปได้เหรียญทองในการแข่งขันนานาชาติแล้ว ทำให้เธอต้องติดตามและแอบชอบจนทำทุกวิถีทางที่จะไปอยู่โรงเรียนเดียวกันเพราะอยากฝึกอยู่ใกล้ๆ แต่เมื่อได้ไปอยู่ทีมเดียวกันแล้วเรื่องกลับไม่เป็นไปตามคาดจากคนที่ชื่นชอบมากๆ ต้องกลายเป็นศัตรู

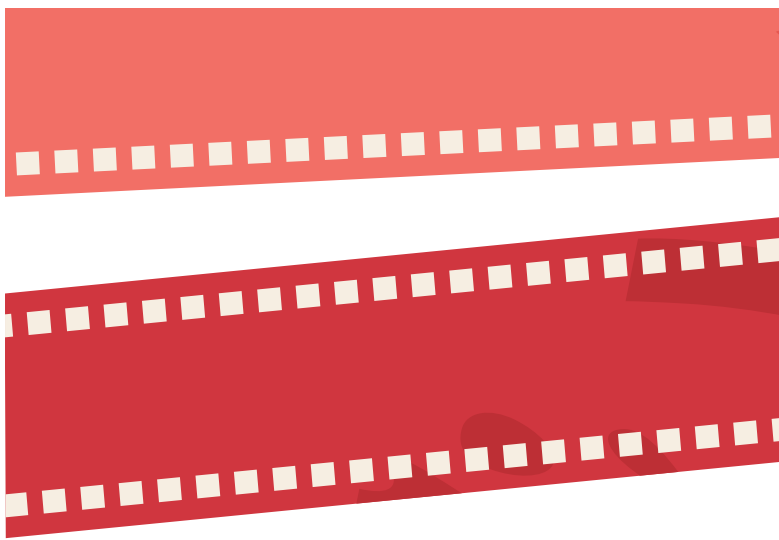
ด้านพระเอกของเรา "แพคอีจิน" (นัมจูฮยอก) ก็เป็นคนหนุ่มก๊อปปี้ เพราะพิษ IMF ทำให้ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันและกระเสือกกระสนอดทนใช้ชีวิต โชคดีที่มีทุนมาดีคือเป็นคนจิตใจดี นิสัยดี สู้ไม่ถอย ไม่ยึดติดกับความเป็นอยู่หรูหราแบบเดิมๆ แต่กลับใช้ชีวิตด้วยตัวเอง มาเจอกับนางเอกที่ต่างเป็นแรงบันดาลใจและกำลังใจให้กัน จนในที่สุดก็ฝ่าฝันจนได้เป็นนักข่าว

การดำเนินเรื่องนั้นเรียบง่ายแต่น่าสนใจ บทถูกเขียนมาอย่างดี แต่ละตอนจะมีคำพูดสอนใจให้คนที่ท้อแท้กับชีวิตได้ดี การมองโลกในแง่บวกในทุกปัญหาที่เกิดขึ้น แค่พลิกมุมมองนิดเดียวก็จะพบกับเรื่องดีๆ ได้ มีคาถาและมุกน่ารักๆ ของเหล่าตัวละครที่ทำให้หมอยมน้ำตารินได้ในทุกตอน แถมยังมีไอเท็มฮิตๆ ตามยุคสมัยให้เราได้

ย้อนนึกถึงเรื่องราวความทรงจำกลับไปสู่วัยเยาว์อีกครั้ง ตัวเรื่องให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ของเพื่อน ครอบครัว และคนรัก และแต่ละประเด็นความขัดแย้งใน Role ของแต่ละคน ที่ต้องพิจารณาบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของตัวเอง

นักแสดงนี้จัดว่าตัวท็อปเลย "นัมจูฮยอก" คนโปรดของใครหลายๆ คน คาแรกเตอร์เป็นคนอบอุ่นมากจนตกหลุมรักได้เลย สำหรับนางเอก "คิมแทริ" นี่ก็เล่นได้สุดตึงจริงๆ ตัวจริงอายุ 31 แล้ว แต่เล่นเป็นเด็ก 18 ได้เนียนมาก วิธีการพูด การเดิน การทำหน้าทำตาทะเล้น ฐิซ่า น่ารัก และกวนโอ๊ยในเวลาเดียวกัน สรุปว่าน่าเอ็นดูและน่าเอาใจช่วยมากๆ และจากบทนี้เองทำให้เธอได้รับรางวัลนักแสดงนำฝ่ายหญิงยอดเยี่ยมจากเวที Baeksang Arts Awards ครั้งที่ 58 ส่วนนักแสดงสมทบที่เล่นเป็นกลุ่มเพื่อนรักก็ช่วยสร้างให้เรื่องสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้นไปอีก เพราะวัยมัธยมนั้นคือวัยที่ติดอยู่กับเพื่อน เพื่อนแทบจะคือทุกสิ่ง เราจึงจะเห็นความสัมพันธ์ของเพื่อนทั้ง 4 คนที่ต่างช่วยสนับสนุนความคิด การตัดสินใจของกันและกัน ฝ่าฟันอุปสรรคของวัยไปด้วยกัน ทำให้ข้ามผ่านช่วงเวลายากลำบากและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสุข ในทางเดินชีวิตที่เลือกแล้วในแบบของตัวเอง

(ดูได้ทาง Netflix มี 16 ตอน ความยาวตอนละ 1 ชั่วโมง)

Extraordinary Attorney Woo

เพราะความต่างนั่นคือความพิเศษ

(Score : 10/10)

ซีรีส์แนวกฎหมายที่แหวกแนวด้วยการเขียนบทให้ตัวละครน่าที่เป็นทนายสาวมีอาการออทิสติก สเปกตรัม (Autism Spectrum Disorder) แต่เห็นพรีวิวก็น่าต้องปักหมุดทันที แล้วยังได้นักแสดงสาวมากความสามารถอย่างพัคอินบินมาถ่ายทอดตัวละคร “อูยองอู” ก็ยิ่งต้องติดตาม

“อูยองอู” (พัคอินบิน) เด็กสาวออทิสติกที่มีไอคิวสูง เรียนเก่ง ความจำดี จบเกียรตินิยมจากมหาวิทยาลัยโซล ฟังดูโปรไฟล์เป๊ะปัง ดีเลิศจนบริษัทชั้นนำคงต้องแย่งกันคว้าตัวไว้ เสียอย่างเดียวคืออคติเรื่องการที่ไม่ปกติเหมือนคนอื่น ๆ มีเพียงบริษัทกฎหมายฮันบาดาที่มองข้ามสิ่งนี้ทะลุไปถึงความสามารถที่แท้จริงและแตกต่างของเธอ จึงรับเธอเข้าไปทำงานในทีมกฎหมายของทนาย “จองมยองชอก” (คังกียอง) โดยมีเพื่อนร่วมทีมเป็นเพื่อนจากมหาวิทยาลัยเดียวกัน “ชเวซูยอง” (ฮายุนคยอง) และมีคู่ปรับที่พร้อมโค่นเธออยู่ตลอด “ควอนมินซู” (จองฮยอก) แต่ก็มีตัวช่วย “อีจุนโฮ” (คังแทโอ) จากทีมดำเนินคดีที่ต้องทำงานร่วมกันเพื่อคอยช่วยซัพพอร์ตเรื่องข้อมูลหลักฐานต่างๆ

เรื่องนี้ดำเนินเรื่องได้ละมุน น่ารัก มีมุขตลกเบาๆ ให้เอ็นดูอูยองอู คติความที่นำมาใช้ในการดำเนินเรื่องก็ไม่ได้เคร่งเครียดนัก เป็นเรื่องราวใกล้ๆ ตัวเรา เน้นให้ความสำคัญกับชีวิตของตัวละครมากกว่า ระหว่างทางเราจะเห็นการปรับตัวเพื่อเติบโตและสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมบนโลกของความเป็นจริงของยองอู เธอได้รู้จักกับความรู้สึกใหม่ๆ โลกทัศน์ที่กว้างขึ้น โดยการตีความทำความเข้าใจในแบบของเธอ ซึ่งก็ถือว่าเธอทำได้ดีทีเดียว

ที่น่าสนใจอีกเรื่องก็คือการนำเสนอเรื่องราวของปลาวาฬซึ่งเป็นสิ่งที่ยองอูสนใจมาตั้งแต่เป็นเด็ก เธอจดจำปลาวาฬได้ทุกสายพันธุ์ วิถีชีวิต อาหารการกิน แหล่งอาศัย นิสัยใจคอ และไม่เคยเบื่อที่จะพูดถึงพวกมันให้คนรอบข้างฟัง ซึ่งเมื่อได้ฟังแล้วก็จะมินต์บ่เป็นหน้าหนีไปซะทุกคน มีก็เพียงอีจุนโฮเท่านั้นที่ดูเหมือนว่าจะมีความสุขไปกับการฟังเรื่องเล่าของเธอ เวลาที่ยองอูคิดอะไรออก ปลาวาฬมักจะโผล่มาขึ้นมา ซึ่งต้องบอกว่าการทำ CG นั้นเนียนมาก เพราะบางทีปลาวาฬก็จะมาแหวกว่ายอยู่ในเมืองหรือในศาลซะงั้น

บทเรื่องนี้ดี๊ดี สามารถนำเอาความแตกต่างของคนที่มีอาการออทิสติกขึ้นมาทำให้ดูเป็นเรื่องพิเศษ ทำให้เป็นฮีโร่ที่ไม่ต้องเพอร์เฟกต์ ทำให้คนดูได้เรียนรู้ว่ามุมมองที่มาจากมุมเล็กๆ ก็สามารถเกิดเป็นประเด็นที่ช่วยพลิกชีวิตคนได้ ดูไปก็อมยิ้มไปกับความน่ารักของยองอู ต้องยกเครดิตให้พัคอินบินไปเต็มๆ กับการสร้างคาแรกเตอร์ได้น่ารักน่าเอ็นดูขนาดนี้ รวมถึงถ่ายทอดลักษณะพิเศษของอาการออทิสติก การแสดงอารมณ์ที่ตรงไปตรงมา ไม่ได้คิดหน้าคิดหลังเหมือนคนปกติทั่วไป ที่บางครั้งอาจดูทื่อไปจนทำให้คนฟังสะอึกได้ นี่ถ้าเป็นคนปกติอาจโดนตบปากไปแล้ว แต่ด้วยความใสซื่อของเธอก็ทำให้เราให้อภัยกับความ Blunt นั้นได้

เรื่องนี้แนะนำมากถึงมากที่สุด ถือว่าเป็นอีกหนึ่งซีรีส์ที่ดีของปีนี้เลย ถ้าไม่มีม้ามืดแทรกโค้งในช่วงอีก 4 เดือนหลังนี้ ปีนี้พัคอินบินน่าจะคว้ารางวัลนักแสดงนำมาครองเป็นแน่!

(ดูได้ทาง Netflix มี 16 ตอน ความยาวตอนละ 1 ชั่วโมง)

Our Blues

วันฟ้าหม่นของคนธรรมดาๆ บนเกาะเชจู

(Score: 9.5/10)

การใช้ชีวิตของคนที่อยู่ในต่างจังหวัดนั้นมักจะเรียบง่ายและเปิดเผย คนพื้นถิ่นจะรู้จักกันหมด รับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นและอินไปด้วยเหมือน เป็นเรื่องของตน เจกเช่นเดียวกับหลาย ๆ ชีวิตในเรื่อง *Our Blues* ที่มีความสัมพันธ์ที่ไขว่เกี่ยวกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

เรื่องนี้จะมีความหลากหลายของเรื่องราวเพราะมีตัวละครที่เป็นตัวแทน ของชีวิตและความรักในรูปแบบต่างๆ ซึ่งฉากหลักของเรื่องเกิดขึ้น ที่ตลาดในหมู่บ้านปูริงบนเกาะเชจู สถานที่ที่แต่ละชีวิตดำเนินไปด้วยการมีอาชีพค้าขายอยู่ที่นั่น

เปิดเรื่องด้วยคู่เพื่อนสนิทที่เคยเป็นรักแรกสมัยมัธยม “ชเวฮันซู” (ชาซึงวอน) กับ “จองอินฮี” (อึจองอิน) คนหนึ่งไปใช้ชีวิตในโซลเป็น มนุษย์เงินเดือนที่ต้องดิ้นรนหาเงินเพื่อการใช้ชีวิตแบบคนกรุง อีกคน ตัดสินใจใช้ชีวิตอยู่ที่เชจูโดยไม่ได้เรียนสูง แต่กลับประสบความสำเร็จ มีเงินมากมาย จุดที่เขาทั้งคู่กลับมาพบกันอีกครั้งนั้นมีเรื่องที่ต้อง ทำหายความรู้สึก การตัดสินใจ และมีมิตรภาพ

เพื่อนที่เคยรักกันมากแถมลุยฝ่าดงนักเลงมาด้วยกัน พ่อค้าซุปลกระดูก ในตลาด “จองอินกวอน” (พัคจีฮวัน) และพ่อค้าหน้าแข็ง “บังโฮชิก” (ชเวยองจุน) วันหนึ่งเกิดเรื่องผัดใจจนมองหน้ากันไม่ติด เจอหน้ามีแต่ เรื่องทะเลาะด่ากันละเทะ ทำได้ทำต่ออยู่ตลอด มีลูกก็อายุเท่ากัน เรียนที่เดียวกันอีก แถมยังต้องมาแข่งกันเรื่องอันดับการสอบ ทำให้ คุณพ่อทั้งสองมีเรื่องให้ทำหายกันอยู่ตลอด วันหนึ่งเกิดเรื่องไม่คาดฝัน ที่ทำให้ทั้งคู่พ่อและคู่ลูกต้องตัดสินใจครั้งยิ่งใหญ่ ซึ่งจะมีผลกระทบ ต่อชีวิตและอนาคตของทุกคน เหตุการณ์หนักหนาสาหัสนี้ทำให้พวกเขา ได้กลับมาพิจารณาความสัมพันธ์และเรื่องบาดหมางในใจอีกครั้ง

“จองฮยอน” (แบฮยอนซอง) ลูกชายของจองอินกวอน มีบุคลิกสุภาพ น่ารักต่างจากพ่อ ดันมารักกับลูกสาวคู่แค้นของพ่อ “บังยองจู” (โนยุนซอ) ลูกสาวบังโฮชิกที่เป็นเด็กฉลาด มีความเด็ดเดี่ยว พวกเขาต้องปิดบัง ความสัมพันธ์จากพ่อ คู่นี้เป็นตัวแทนความรักแบบใสๆ บริสุทธิ์ ที่ ต้องเลือกระหว่างการตัดสินใจแก้ไขปัญหาก็อยู่ตรงหน้า กับอนาคต การเรียนต่อในเมืองที่พวกเขาใฝ่ฝันถึง

คู่รักวัยเด็กที่ต่างคนต่างมีชีวิตรูปคนละทาง “มินซอนอา” (ชินมินอา) ใช้ชีวิตแต่งงานมีลูกอยู่ที่โซล วันหนึ่งต้องเผชิญกับวิกฤตปัญหา ครอบครัว หย่ากับสามี แถมยังเป็นโรคซึมเศร้า ส่วน “อึดงซอก” (อึบยองฮอน) มีชีวิตเป็นคนขายของเร่อยู่ที่เกาะเชจู ทั้งสองต่างมีปม ในใจเรื่องครอบครัววัยเด็กที่ไม่สมบูรณ์

หนุ่มหล่อแสนดีที่ใช้ชีวิตเป็นกับตันเรือ “พัคจองจุน” (คิมอูบิน) พบรักกับหญิงสาวรุ่นพี่ต่างถิ่นที่มีเสน่ห์น่ารักแสนรู้จนใจ “อึยองอึก” (ฮันจินมิน) ใครๆ ต่างก็พากันแอนตี้เพราะมองว่าเธอเป็นคนขี้โกหก แถมชอบสร้างเรื่องให้กับเหล่าแสนซนรุ่นใหญ่วัยเด็ก (นักดำน้าเก็บหอย ได้ทะเล) ทั้งสองจะผ่านอุปสรรคขวากหนามต่างๆ ไปได้ยังงั้น และ ความลับที่เธอปกปิดเอาไว้จะคลี่คลายได้หรือไม่

“โกมิรัน” (ออมจองฮวา) เพื่อนสาวคนสนิทของอินฮีที่ต่างกันราวฟ้ากับ เทว คนหนึ่งเป็นสาวชาวกรุง สวย ร่าเริง ป๊อปปูล่าในหมู่หนุ่มๆ อีกคน เป็นแม่ค้าขายปลาซีไววาย คนรอบตัวมักเปรียบเทียบกับเพื่อนรัก สองคนนี้อยู่เสมอ แต่ใครจะรู้ว่าภายใต้การแสดงออกแต่ละอย่างนั้น ลึกๆ แล้วแต่ละคนรู้สึกยังงั้น

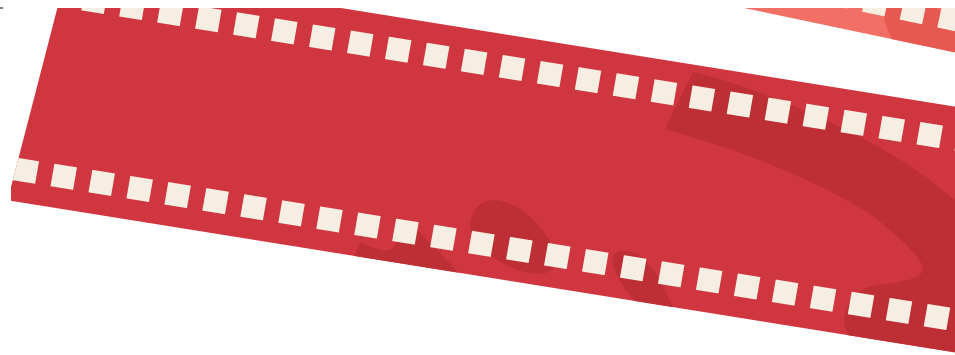
คนที่ได้รับการนับถือจากชาวเกาะ “คูนยาลุนฮี” (โกดุนชิม) หัวหน้า แชนซอของเกาะ เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ที่ใครๆ ก็ต้องเกรงใจ วันหนึ่ง ต้องมารับบทพี่เลี้ยงหลานสาวตัวน้อย “อินจี” (กิโยซู) ที่ลูกสะใภ้มา ผากทิ้งไว้ ทำให้เธอต้องฝ่าฟันกับปมชะตาชีวิตที่แสนอาภัพ

ดงซอกมีความมุ่งมั่นตั้งใจต่อแม่ “คังอึกดง” (คิมฮเยจา) ด้วยเหตุผล บางอย่าง ทำให้มีความหมองเมินไม่สดใส ต่างคนต่างก็เก็บความรู้สึกไว้ในใจลึกๆ แต่โชคชะตาทำให้เขาต้องข้ามผ่านความรู้สึก น้อยเนื้อต่ำใจไป เพื่อที่จะสร้างความทรงจำสุดท้ายที่ต่างมีความสุข ร่วมกัน

เรื่องนี้ถือเป็นซีรีส์ที่ดีอีกเรื่องหนึ่งที่ควรดู แค้นักแสดงที่คัดมาก็เบอร์ ท็อปทั้งนั้น ช่วยกันถ่ายทอดปัญหาผ่านการแสดงที่ได้อารมณ์กันแบบ สุดๆ แต่ละตอนจะให้แง่คิดที่ได้จากการมองชีวิตของคนๆ ที่แสนจะ ธรรมดา ความสัมพันธ์ที่มีปัญหาให้ต้องฝ่าฟัน บรรยากาศของ เรื่องที่รื่นรมย์จนอยากบินไปเกาะเชจู เพลงประกอบที่เป็นตัวแทน ของแต่ละความสัมพันธ์ก็ไพเราะ สื่อสารได้ถึงความรู้สึกที่อยู่ในใจ (แม้จะฟังไม่รู้เรื่องก็ตาม)

แม้ว่าชีวิตจะมีความหม่นหมองแค่ไหน เราก็ต้องอย่าลืมไขว่คว้า หาความสุขด้วย

(ดูได้ทาง Netflix มี 20 ตอน ความยาวตอนละ 1 ชั่วโมง)

My Liberation Notes

ชีวิตอันแสนน่าเบื่อที่รอคอยการปลดปล่อยสู่อิสรภาพ

(Score: 9.5/10)

เรื่องราวชีวิตติดล็อกของ 3 พี่น้องจากครอบครัวธรรมดาที่อาศัยอยู่ในเมืองชั้นไฟทางไกลจากกรุงโซล ทั้งสามต่างมีปมประเด็นความรู้สึกด้อยกว่าคนอื่น ๆ ไปกันคนละแบบ

พี่สาวคนโต “ยอมนกึจอง” (อีเอลล) เป็นคนที่ย่อจะหัวร่อนง่าย ปากไว ไม่กลัวใคร เธอรู้สึกเหนื่อยหน่ายกับการเดินทางไปกลับที่ทำงานด้วยรถไฟ ที่ต้องใช้เวลานานชั่วโมงทำให้ไม่ได้ใช้ชีวิตเต็มที่เพราะต้องพะวงกับการเดินทางกลับบ้าน และด้วยวัยเข้าใกล้เลข 4 แล้วแต่ยังไม่มีแฟน ไม่มีวีแววว่าจะได้แต่งงาน จึงเป็นปมที่ทำให้รู้สึกถึงความไม่สมบูรณ์แบบของชีวิต

น้องชายคนกลาง “ยอมนางฮึ” (อีมินกิ) เป็นคนที่ช่างพูด พูดไม่หยุด บ่นเรื่องเพื่อนร่วมงาน และเรื่องความด้อยของตัวเองจนคนรอบตัวต้องฟังจนหูชา แต่จริงๆ แล้วเป็นคนจิตใจดีมีความเห็นอกเห็นใจคนอื่น เขาอยากย้ายไปเป็นคนเมือง อยากมีรถ อยากมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่รายได้ไม่เพียงพอจึงต้องทนอยู่ในสภาพเดิมๆ

ส่วน “ยอมนกึจอง” น้องเล็ก (คิมจีวอน) เป็นคนนิ่งๆ ไม่ค่อยพูด ไม่ค่อยยิ้ม ใครว่าอะไรก็ไม่ได้ตอบ เธอจะถูกกดดันจากคนรอบข้างในที่ทำงาน ทั้งเรื่องสไตล์การใช้ชีวิตรวมไปถึงการแต่งตัว ทำให้รู้สึกว่าตัวเองไม่ดีพอ และเหนื่อยหน่ายกับชีวิต บางครั้งที่เธอเหลืออดจริงๆ ก็มักมีวลีเด็ดหลุดออกมาจากปากจนคนฟังต้องสะดุ้ง

ประเด็นเล็กๆ ที่เกิดขึ้นจนกลายเป็นกิจวัตรประจำวันนี้เอง ที่ทำให้แต่ละคนรู้สึกไม่มีความสุขกับชีวิตของตัวเอง

วันหนึ่งมีผู้ชายแปลกหน้า “คุณกู” (ชนชอกกู) ย้ายเข้ามาอาศัยในหมู่บ้านและกลายเป็นเพื่อนบ้านของพวกเขา แถมยังเป็นผู้ช่วยพ่อในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ผลิตอ่างล้างจาน ไม่มีใครรู้ที่มาของชายคนนี้ ไม่รู้แม้แต่ชื่อจริง รู้แต่เพียงว่าเขาชอบนั่งกินเหล้าหน้าบ้านทุกเย็น ไม่ค่อยพูดจาหรือทำอะไรกับใคร บุคลิกเงียบขรึมที่บางทีก็สร้างความรู้สึกอึดอัดเมื่ออยู่ใกล้ๆ บางทีก็รู้สึกสะพรึงเมื่อเขาเหลือบมองอย่างเย็นชา แต่กลับไม่มีคำพูดอะไรหลุดออกจากปาก

ระหว่างที่เรื่องดำเนินไปก็จะมีความท้าทายรูปแบบต่างๆ ให้กับแต่ละชีวิต แต่ละคนต่างก็มีวิธีการจัดการกับปัญหาในแบบของตัวเอง ที่ทำให้คนดูรู้สึกคอยเอาใจช่วย อึดอัดร่วมไปกับตัวละคร คอยช่วยลุ้นให้ผ่านเหตุการณ์ต่างๆ ไปให้ได้

เรื่องนี้ดำเนินเรื่องแบบเชอร์ๆ หน่อย ไม่ค่อยเหมือนซีรีส์เรื่องอื่นๆ จะมีความนิ่งๆ ทั้งภาพบรรยากาศให้เราติดตามความรู้สึกของตัวละคร สำหรับบทจัดว่าดีเลย แต่ละอย่างที่ตัวละครแต่ละตัวพูดออกมานั้นมันเป็นตัวแทนของความรู้สึกจริงๆ ของคนที่เจอสถานการณ์นั้นๆ ไม่ได้ประดิษฐ์ให้ดูสวย แต่มันตรงไปตรงมาลึกซึ้งถึงใจ กระตุกความรู้สึกส่วนลึกออกมา แต่ละตอนที่ดำเนินไปซีรีส์ก็หาทางออกให้กับตัวละครแต่ละตัวเพื่อคลายความกดดันที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่ไปสู่อิสรภาพอย่างที่แต่ละคนต้องการ เป็นการปลดปล่อยอิสรภาพให้กับความรู้สึกของตัวเองที่ถูกกักขังไว้

(ดูได้ทาง Netflix มี 16 ตอน ความยาวตอนละ 1 ชั่วโมง)

เกี่ยวกับผู้เขียน : ชลิตา เดอซูซ่า (แคโรล) MD 58
เจ้าของบริษัทกราฟิกดีไซน์
บริษัท ฮีฟ โอ โซ เฟมัส จำกัด
และนักเขียนอิสระเกี่ยวกับประสบการณ์ท่องเที่ยว
รีวิวซีรีส์ หนังสือ ร้านอาหาร คาเฟ่ ที่พัก
แหล่งท่องเที่ยว สำหรับคนที่เป็นดั่งซีรีส์เกาหลี
สามารถติดตามอ่านรีวิวซีรีส์และหนังสือ
เรื่องอื่นๆ ได้ที่

Facebook Fanpage: My Life is a Series

